EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.10.20.
COM(2011) 652 végleges

2011/0296 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzügyi eszközök piacairól és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló [EMIR] rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID), amely 2007 novembere óta van hatályban, alapvető pillér az EU pénzügyi piacainak integrációjában. A „Lámfalussy-folyamatnak" megfelelően elfogadva[1], egy keretirányelvből (2004/39/EK irányelv)[2], egy végrehajtási irányelvből (2006/73/EK irányelv)[3] és egy végrehajtási rendeletből áll (1287/2006/EK rendelet)[4]. A MiFID meghatározza a pénzügyi eszközök kapcsán bankok és befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési szolgáltatások (mint például közvetítői munka, tanácsadás, forgalmazás, portfóliókezelés, jegyzés stb.) és a piacműködtetők által működtetett szabályozott piacok szabályozási keretét. Ezenfelül megállapítja a nemzeti illetékes hatóságok e tevékenységekkel kapcsolatos hatásköreit és feladatait.

A legfőbb célkitűzés az integráció, a versenyképesség és a hatékonyság előmozdítása az EU pénzügyi piacain. Konkrétan: a MiFID megszüntette a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy megköveteljék a pénzügyi eszközök minden kereskedésének adott tőzsdéken történő lebonyolítását, és lehetővé tette az Európa-szintű versenyt a hagyományos tőzsdék és az alternatív helyszínek között. Egyben a bankok és befektetési vállalkozások számára megerősített „útlevelet" biztosított arra, hogy az EU egész területén nyújtsanak befektetési szolgáltatásokat, amennyiben megfelelnek mind a szervezeti és beszámolási követelményeknek, mind a befektetők védelmének biztosítására kialakított átfogó szabályoknak.

---

1 A MiFID felülvizsgálata a „Lámfalussy-folyamaton" alapul – ez egy négyszintű szabályozási megközelítés, amelyet az európai értékpapír-piacok szabályozásával foglalkozó, Alexandre Lámfalussy báró elnökségével működő bölcsek bizottsága ajánlott, és az Európai Tanács stockholmi csúcstalálkozója fogadott el 2001 márciusában, a hathatósabb értékpapír-piaci szabályozás céljával, és amelyet az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet fejlesztett tovább, létrehozva egy európai felügyeletet (az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot) –: az első szinten az Európai Parlament és a Tanács együttdöntési eljárással irányelvet fogad el, amely a keretelveket tartalmazza és amely felhatalmazza a második szinten eljáró Bizottságot a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke, C 115/47) vagy végrehajtási jogi aktusok elfogadására (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke, C 115/47). A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítése során a Bizottság egyeztet a tagállamok által kinevezett szakértőkkel. A Bizottság kérésére az EÉPH tanácsot adhat a Bizottságnak a második szintű jogszabályokba beépítendő technikai részletek tárgyában. Ezenkívül az első szintű jogszabályok felhatalmazhatják az EÉPH-t szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok tervezetének kidolgozására, az EÉPH rendelet 10. és 15. cikkének megfelelően, amelyeket a Bizottság fogadhat el (azzal, hogy a Tanácsnak és a Parlamentnek jogában áll kifogást emelni a szabályozástechnikai standardok esetében). A harmadik szinten az EÉPH ajánlásokat és iránymutatásokat dolgoz ki, illetve összehasonlításokat végez a szabályozási gyakorlatról, szakértői értékeléssel, hogy gondoskodjon az első és második szinten elfogadott szabályok következetes megvalósításáról és alkalmazásáról. Végül a Bizottság ellenőrzi, hogy a tagállamok teljesítik-e az EU jogszabályait, és a nemteljesítő tagállamokkal szemben jogi lépéseket tehet.

2 2004/39/EK irányelv (MiFID keretirányelv).

3 2006/73/EK irányelv (a MiFID végrehajtási irányelve) a 2004/39/EK irányelv (MiFID keretirányelv) végrehajtásáról.

4 A 2004/39/EK irányelv (MiFID keretirányelv) végrehajtásáról szóló 1287/2006/EK rendelet (MiFID végrehajtási rendelet) a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

A hatálybalépés óta eltelt 3,5 év eredménye az, hogy nagyobb a verseny a pénzügyi eszközök kereskedésében a helyszínek között, és a befektetők számára szélesebb a választék a szolgáltatók és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök tekintetében, amely haladást fokozták a műszaki előrelépések. Összességében az ügyleti költségek csökkentek és az integráció nőtt[5].

Néhány probléma azonban felszínre került. Először is, az erősebb versenykörnyezet új kihívásokat teremtett. A megnövekedett versenyből származó előnyök nem egyenlően oszlottak meg az összes piaci résztvevő között, és nem mindig jutottak el a végső, lakossági vagy nagybani befektetőkhöz. A piaci töredezettsége, amely a versenyből következik, összetettebbé tette a kereskedési környezetet is, különösen a kereskedési adatok gyűjtése szempontjából. Másodszor, a piaci és technológiai fejlemények elavulttá tették a MiFID különféle rendelkezéseit. Fennáll a veszély, hogy ez aláássa a kereskedési helyszínek és a befektetési vállalkozások átlátható, egyenlő versenyfeltételeiben való közös érdekeltséget. Harmadszor, a válság rámutatott a – többnyire szakmai befektetők között forgalmazott – részvényektől különböző eszközök szabályozásának gyengeségeire. Többé nem tarthatók azok a korábbi feltételezések, amelyek szerint az ilyen kereskedéssel kapcsolatos minimális átláthatóság, felügyelet és befektetővédelem jobban előmozdítja a piaci hatékonyságot. Végül, a pénzügyi eszközök gyors ütemű innovációja és növekvő összetettsége is rávilágít a korszerű, magas szintű befektetővédelem fontosságára. Bár a pénzügyi válság tapasztalatai alátámasztották a MiFID átfogó szabályainak létjogosultságát, azok mégis célirányos, de ambíciózus javításokra szorulnak.

A MiFID felülvizsgálata ezért szerves részét képezi a biztonságosabb, józanabb, átláthatóbb és felelősségteljesebb, a gazdaság és a társadalom egészét szolgáló pénzügyi rendszer létrehozását célzó reformoknak a pénzügyi válságot követően, valamint gondoskodik arról, hogy az uniós pénzügyi piac integráltabb, hatékonyabb és versenyképesebb legyen[6]. Ez egyben lényeges eszköz a G20-ak[7] vállalásának teljesítéséhez is, amely szerint foglalkozni kell a pénzügyi rendszer kevésbé szabályozott és homályosabb részeivel, és javítani kell a különféle piaci szegmensek szervezését, átláthatóságát és felügyeletét, különösen azoknál az eszközöknél, amelyekkel főként tőzsdén kívül (OTC-piacon) kereskednek[8], kiegészítve a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló jogalkotási javaslatot[9].

Célirányos javításokra van továbbá szükség az árualapú származtatott ügyletek felügyeletének és átláthatóságának a fedezeti ügyletek és az árfolyamképzés kapcsán való javítása érdekében, valamint a piaci struktúrákra és a technológiai fejleményekre való figyelemmel is, biztosítva a tisztességes versenyt és a hatékony piacokat. Továbbá, konkrét változtatások szükségesek a befektetővédelem keretelveiben, figyelembe véve a kialakult gyakorlatot és támogatva a befektetői bizalmat.

---

5 A kereskedés és a kereskedés utáni szolgáltatások árainak, költségeinek és volumeneinek követése, Oxera, 2011.

6 L. (COM (2010) 301 végleges) a Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az Európai Központi Banknak: A pénzügyi szolgáltatások szabályozása a fenntartható növekedésért, 2010. június.

7 L. a G20-csoport vezetőinek a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi csúcstalálkozót követően kiadott nyilatkozata, http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm.

8 Ennek eredményeként a Bizottság kiadta a 2009. október 20-i, „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása: jövőbeli szakpolitikai intézkedések” című (COM (2009) 563 végleges) bizottsági közleményt.

9 L. (COM (2010) 484), a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló rendelet iránti javaslat, 2010. szeptember.

Végül, a de Larosière-csoporttól kapott javaslatoknak és az ECOFIN Tanács megállapításainak megfelelően[10], az EU vállalta, hogy szükség szerint minimalizálja a tagállamok mérlegelési jogkörét az EU pénzügyi szolgáltatási irányelveit illetően. Ez közös szál a MiFID felülvizsgálata által érintett összes területen, és hozzá fog járulni egy egységes szabálykönyv létrehozásához az EU pénzügyi piacai számára, segíti az egyenlő versenyfeltételek továbbfejlesztését a tagállamok és a piaci szereplők számára, javítja a felügyeletet és a végrehajtást, csökkenti a piaci szereplők költségeit és javítja a hozzáférés feltételeit, valamint fokozza az EU pénzügyi ágazatainak globális versenyképességét.

Ennek eredményeként a MiFID módosítására irányuló javaslat ketté van bontva. Rendelet rögzíti a követelményeket a kereskedési átláthatósági adatok nyilvánosságra hozatalával és a tranzakciós adatok illetékes hatóságok számára történő közzétételével kapcsolatban, eltávolítva az akadályokat az elszámolási lehetőségekhez való diszkriminációmentes hozzáférés útjából, kötelezővé teszi a szervezett helyszíneket a származtatott termékek kereskedésében, konkrét felügyeleti cselekvéseket ír elő a pénzügyi eszközökkel és származtatott termékekben felvett pozíciókkal, valamint harmadik országok fióktelepp el nem rendelkező vállalkozásai által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban. Irányelv módosítja a befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozó konkrét követelményeket, a jelenlegi irányelv hatálya alóli kivételek terjedelmét, a befektetési vállalkozásokkal szembeni szervezeti és üzletviteli követelményeket, a kereskedési helyszínekkel szembeni szervezeti követelményeket, az adatszolgáltatók engedélyezését és azok folyamatos kötelezettségeit, az illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatásköröket, a szankciókat és a harmadik országbeli, fióktelepen keresztül működő vállalkozásokra alkalmazandó szabályokat.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

A kezdeményezés a főbb érdekeltekkel, köztük értékpapír-piaci szabályozókkal, piaci szereplőkkel – ezen belül a kibocsátók és lakossági befektetők összes típusaival – folytatott széles körű és folyamatos párbeszéd és konzultáció eredménye. Figyelembe veszi a 2010. december 8. és 2011. február 2. között lefolytatott nyilvános egyeztetésben kifejtett nézeteket[11], a széles körű és jó látogatottságú nyilvános meghallgatást, amelyet két napon keresztül, 2010. szeptember 20-21-én tartottak[12], és a 2009 decembere óta az érdekelt csoportok széles körét érintő, kiterjedt találkozók révén érkezett inputot. Végül, a javaslat figyelembe veszi az Európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR), a jelenlegi Európai Értékpapír-piaci Hatóság (EÉPH) által közzétett dokumentumokban és szakmai tanácsadásban szereplő észrevételeket és elemzést[13].

---

10 Lásd a Jacques de Larosière által elnökölt, az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport 2009 februárjában közzétett jelentését, illetve a Tanács következtetéseit az EU pénzügyi felügyeletének megerősítéséről, 10862/09, 2009. június.

11 L. a MiFID felülvizsgálatához kapcsolódó nyilvános konzultáció válaszai: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/mifid_instruments&vm=detailed&sb=Title és a hatásvizsgálati jelentés 13. mellékletének összefoglalója.

12 Az összefoglaló a következő honlapon érhető el: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/isd/10-09-21-hearing-summary_en.pdf.

13 L. CESR Technikai tanácsa az Európai Bizottság számára a MiFID felülvizsgálata kapcsán és Válaszok az Európai Bizottság kiegészítő információkérésére, 2010. július 29. http://www.esma.europa.eu/popup2.php?id=7003 valamint a CESR technikai tanácsainak második összeállítása az Európai Bizottság számára a MiFID felülvizsgálata kapcsán és Válaszok az Európai

Továbbá két tanulmány[14] készült külső tanácsadóknak adott megbízás alapján a MiFID felülvizsgálatához. Ezek közül az első, amelyet a PriceWaterhouseCooperstől 2010. február 10-én rendeltünk meg és 2010. július 13-án kaptunk meg, a piaci tevékenységekkel kapcsolatos adatok gyűjtésére és más, a MiFID irányelvvel kapcsolatos kérdésekre összpontosított. A második, amelyre a Europe Economics 2010. július 21-én kapott megbízást, nyilvános pályázati felhívást követően, majd 2011. június 23-án érkezett be, a MiFID felülvizsgálatával összefüggésben mérlegelendő különféle szakpolitikai lehetőségek költség/haszon-elemzésére összpontosított.

A Bizottság szabályozás javításának politikájával összhangban elvégezte a lehetséges szakpolitikai alternatívák hatásvizsgálatát. A szakpolitikai lehetőségeket olyan különböző kritériumokkal összevetve értékelték, mint a piaci műveletek átláthatósága a szabályozók és a piaci szereplők számára, befektetővédelem és bizalom, egyenlő versenyfeltételek a piaci helyszínek és kereskedési rendszerek számára az EU-ban, valamint költséghatékonyság, azaz annak mértéke, ahogy ezek a választási lehetőségek a kívánt célkitűzéseket megvalósítják és az értékpapír-piacok működését eredményes és hatékony módon megkönnyítik. Összességében a MiFID felülvizsgálata a becslések szerint 512 millió € és 732 millió € közötti mértékű egyszeri megfelelőségi költségeket, és 312 millió € és 586 millió € közötti folyamatos költségeket keletkeztet. Eszerint az egyszeri és a folyamatos költségek az EU bankszektorának teljes működési kiadásaihoz viszonyítva 0,10% és 0,15% közötti, illetve 0,06% és 0,12% közötti költséghatást jelentenének. Ez jóval kevesebb, mint a MiFID bevezetésekor kivetett költségek. A MiFID bevezetésének egyszeri költséghatását a teljes működési kiadások 0,56%-ára (lakossági és takarékbankok) és 0,68%-ára (befektetési bankok) becsülték, míg a folyamatos megfelelési költségeket a teljes működési felhasználás 0,11%-ára (lakossági és takarékbankok) és 0,17%-ára (befektetési bankok) becsülték.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

A javaslat az EUMSZ 114. cikkének (1) bekezdésén alapul, amely jogalapot biztosít egy, a belső piac működésére irányuló egységes előírások megalkotásáról szóló rendelethez.

Miközben az irányelv főként az üzleti vállalkozásoknak a gazdasági tevékenységhez való hozzáférésével foglalkozik és az EUMSZ 53. cikkén alapul, az ezen gazdasági tevékenységek végzésének módját egységesítő keretrendszer iránti igény egy eltérő, rendelet megalkotását lehetővé tevő jogi alap használatát indokolja.

Rendeletre van szükség ahhoz, hogy az EÉPH konkrét, közvetlen hatásköröket kapjon a termékszintű beavatkozás és a pozíciómenedzselési jogosultságok területén. A kereskedés átláthatósága és az ügyletek bejelentésének területén a szabályok alkalmazása gyakran számszerű küszöbértékeket és konkrét azonosító kódokat tesz szükségessé. A nemzeti szintű eltérések piaci torzulásokhoz és szabályozási arbitrázshoz vezetnének, megakadályozva az egyenlő versenyfeltételek kialakulását. Egy rendelet kiadása biztosítja, hogy az említett

---

Bizottság kiegészítő információkérésére, 2010. október 13. http://www.esma.europa.eu/popup2.php?id=7279.

14 Ezeket a tanulmányokat két külső tanácsadó készítette el, amelyeket az Európai Bizottság szabályainak és rendeleteinek megfelelően kialakított kiválasztási eljárásban választottak ki. Ez a két tanulmány nem az Európai Bizottság nézeteit vagy véleményét tükrözi.

követelmények közvetlenül alkalmazhatók legyenek a befektetési vállalkozásokra és így elősegíti az egyenlő versenyfeltételeket, mivel megelőzi a nemzeti előírások eltérését, ami egy irányelv átültetésének eredményeként történhetne.

A javasolt rendelet azzal is járna, hogy a befektetési vállalkozások az egységes jogi keretrendszerből következően nagymértékben ugyanazokat a szabályokat követnék az EU összes piacán, ami növelné a jogbiztonságot és jelentősen megkönnyítené az eltérő jogrendszerekben működő vállalkozások műveleteit. A rendelet egyben képessé teszi az EU-t arra, hogy a jövőbeli változásokat gyorsabban valósítsa meg, mivel a módosítások elfogadásuk után szinte azonnal alkalmazhatók. Ez képessé tenné az EU-t arra, hogy nemzetközileg egyeztetett megvalósítási határidőket teljesítsen, és figyelemmel kísérje a lényeges piaci fejleményeket.

3.2. Szubszidiaritás és arányosság

A szubszidiaritás elve (az EUMSZ 5. cikkének (3) bekezdése) alapján az EU szintjén lépéseket csak akkor kell tenni, ha a javasolt intézkedések céljait a tagállamok egyedül nem tudják a megfelelő szinten megvalósítani és ezért, figyelembe véve a tervezett intézkedések nagyságrendjét és hatásait, azokat az EU szintjén lehet jobb hatékonysággal teljesíteni.

A felülvizsgálat által érintett kérdések többségével már a MiFID jelenlegi jogi keretrendszere is foglalkozik. Ezenfelül, a pénzügyi piacok eredendően határokon átnyúló jellegűek, és egyre inkább ilyenekké válnak. A vállalkozások és működtetők határokon átnyúló versenyfeltételeinek – akár a kereskedés előtti és utáni átláthatóságról, akár a befektetővédelemről vagy a piaci résztvevők kockázatainak felméréséről és kezeléséről van szó – azonosaknak kell lenniük; e feltételek jelenleg a MiFID törzsét képezik. Európai szintű cselekvésre van most szükség, a MiFID által lefektetett szabályozási keretrendszer frissítése és módosítása érdekében, valamint a végrehajtása óta a pénzügyi piacokon bekövetkezett fejlemények figyelembe vétele érdekében. Azok a javítások, amelyekkel az irányelv már hozzájárult a pénzügyi piacok és a szolgáltatások integrációjához és hatékonyságához Európában, ily módon – megfelelő módosításokkal – megerősítést kapnak, hogy ezáltal megvalósuljanak az egységes piac szilárd szabályozási keretrendszerének célkitűzései. Az integráció miatt az elszigetelt nemzeti beavatkozás jóval kevésbé lenne hatékony, és a piacok töredezettségéhez vezetne, ami szabályozási arbitrázst és a verseny torzulását eredményezné. Például a piaci átláthatóság vagy a befektetővédelem eltérő szintje a tagállamokban feldarabolná a piacokat, veszélyeztetné a likviditást és a hatékonyságot, és káros szabályozási arbitrázshoz vezetne.

Az Európai Értékpapír-piaci Hatóságnak (EÉPH) is kulcsfontosságú szerepet kell játszania az új jogszabályi javaslatok megvalósításában. Az európai hatóság létrehozásának egyik célja az egységes piac működésének további fokozása az értékpapír-piacok esetében; az Unió szintjén új szabályok szükségesek ahhoz, hogy az EÉPH megkapja a megfelelő hatásköröket.

A javaslat teljes mértékben figyelembe veszi az arányosság elvét, megfelelő a célkitűzések elérésére és nem megy túl azon, ami ennek biztosításához szükséges. Összeegyeztethető az arányosság elvével, figyelembe veszi a kockán forgó közérdek és az intézkedés költséghatékonysága közötti helyes egyensúlyt. A különböző felek számára előírt követelményeket gondosan méretezték. Különösen a befektetővédelem, a piacok hatékonysága és az ágazat költségei közötti egyensúly megtalálása volt meghatározó ezen előírások lefektetésében. Például, a kötvényekre és a származtatott termékekre alkalmazható új átláthatósági szabályok tekintetében a felülvizsgálat olyan gondosan méretezett rendszer

mellett érvel, amely figyelembe fogja venni minden egyes eszközkategóriának és esetleg a származtatott termékek egyes típusainak sajátosságait.

3.3. Az EUMSZ 290. és 291. cikkének való megfelelés

A Bizottság 2009. szeptember 23-án az EBH, az EBFH és az EÉPH létrehozásáról szóló rendeletjavaslatokat fogadott el. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván az európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendeletek elfogadásakor az EUMSZ 290. és 291. cikkével összefüggésben tett nyilatkozatokra, amelyek szerint: „A szabályozási standardok elfogadására vonatkozó eljárások tekintetében a Bizottság hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási ágazatnak a Lámfalussy-rendszerből eredő egyedi jellegét, amelyet az EUMSZ-hez csatolt 39. nyilatkozat is kifejezetten elismer. A Bizottság azonban súlyos kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási intézkedések elfogadásakor betöltött szerepének korlátozása összhangban van-e az EUMSZ 290. és 291. cikkével."

3.4. A javaslat részletes magyarázata

3.4.1. Általános – egyenlő versenyfeltételek

A javaslat központi célja annak biztosítása, hogy minden szervezett kereskedés szabályozott kereskedési helyszíneken történjen: szabályozott piacokon, multilaterális kereskedési rendszereken (MTF-ek) és szervezett kereskedési rendszereken (OTF-ek). Mindezekre a helyszínekre azonos kereskedés előtti és utáni átláthatósági előírások fognak érvényesülni. Hasonlóképpen, az alkalmazandó szervezeti és a piacfelügyeleti előírások csaknem azonosak mindhárom helyszín számára. Ez egyenlő versenyfeltételeket biztosít, amikor funkcionális szempontból hasonló tevékenységek hozzák össze harmadik felek kereskedési szándékait. Fontos azonban, hogy az átláthatósági előírások az eszközök különböző fajtáira lesznek méretezve, nevezetesen a részvényekre, a kötvényekre és a származtatott termékekre, valamint a kereskedés bizonyos fajtáira, nevezetesen az ajánlati könyves és a jegyzésvezérelt rendszerekre.

Mindhárom helyszínen a platform működtetője semleges. A szabályozott piacokra és a multilaterális kereskedési rendszerekre az ügyletek nem-diszkrecionális végrehajtása a jellemző. Ez azt jelenti, hogy az ügyleteket az előre meghatározott szabályok szerint fogják végrehajtani. Bizonyos átlátható kritériumok teljesülése esetén versenytársaknak is tekinthetők abból a szempontból, hogy széles körből álló tagságnak kínálnak hozzáférést.

Ezzel szemben egy OTF működtetőjének van bizonyos fokú mérlegelési lehetősége arra, hogy egy ügyletet hogyan hajtson végre. Következésképpen a működtetőre érvényesek a befektetővédelem, az üzletvitel és a legjobb végrehajtás előírásai a platformot használó ügyfelek tekintetében. Ily módon, miközben egy OTF-nél mind a hozzáférés, mind a végrehajtás módszertanának átláthatónak és világosnak kell lennie, a működtetőnek megengedik, hogy olyan szolgáltatást nyújtson az ügyfeleknek, amely minőségi, de akár funkcionális szempontból is, különbözik a szabályozott piacok és az MTF-ek által a tagjaiknak és résztvevőiknek biztosított szolgáltatásoktól. Mégis, ahhoz, hogy biztosítva legyen az OTF működtetőjének semlegessége bármely lebonyolított ügylettel kapcsolatban, valamint az ily módon összehozott ügyfelekkel szembeni kötelességeket ne befolyásolja hátrányosan az a

lehetőség, hogy költségükre haszonra tegyen szert, az OTF működtetőjének meg kell tiltani, hogy saját tőkéjének bevonásával kereskedjen.

Végül, a szervezett kereskedésre sor kerülhet rendszeres internalizálás révén is. A rendszeres internalizáló (SI) végrehajthatja az ügyfél ügyleteit saját tőkéjének bevonásával. Egy SI azonban nem hozhatja össze harmadik felek vételi és eladási szándékait funkcionálisan ugyanolyan módon, mint egy szabályozott piac, MTF vagy OTF, és ezért nem kereskedési helyszín. A legjobb végrehajtásra vonatkozó és más üzletviteli szabályokat alkalmazni kell, és az ügyfélnek egyértelműen tudnia kell, hogy mikor kereskedik a befektetési vállalkozással és mikor kereskedik harmadik felekkel. Bizonyos, a kereskedés előtti átláthatóságra és hozzáférésre vonatkozó szabályok az SI-kre is alkalmazandók. Itt is, az átláthatósági előírások az eszközök különböző fajtáira lesznek méretezve, nevezetesen a részvényekre, a kötvényekre és a származtatott termékekre, és bizonyos küszöbértékek alatt kell ezeket alkalmazni. Ily módon bármiféle saját számlás kereskedés a befektetési vállalkozások és az ügyfelek között, ideértve más befektetési vállalkozásokat is, tőzsdén kívüli forgalomnak minősül (OTC). Az olyan OTC kereskedési tevékenység, amely nem felel meg az SI tevékenység fogalommeghatározásának – amelyet a végrehajtó jogszabály módosításain keresztül befogadóbbá kell tenni – szükségképpen nem rendszeres és rendszertelen lesz.

3.4.2. Az átláthatósági szabályok kiterjesztése a tőkejellegű eszközökre és a szándék érdemi jelzéseire (II. cím, 1. fejezet – 3–6. cikk)

Az átláthatóság fő célja, hogy a befektetők számára hozzáférést biztosítson a mindenkori kereskedési lehetőségekről szóló információkhoz, megkönnyítse az árképzést és segítse a vállalkozásokat abban, hogy ügyfeleik számára a legjobb végrehajtást biztosítsák. A MiFID a kereskedés előtti és utáni szakaszra egyaránt megállapította az átláthatósági szabályokat, amelyek a szabályozott piacokon a kereskedésbe bevezetett részvényekre vonatkoznak, ideértve azokat a részvényeket is, amelyekkel MTF-en vagy tőzsdén kívül kereskednek (OTC).

A javasolt rendelkezések először kiterjesztik az ilyen részvényekre alkalmazandó átláthatósági szabályokat az olyan tőkejellegű eszközökre, mint a letéti igazolások, a tőzsdén kereskedett alapok, a certifikátok és más hasonló, vállalkozások által kibocsátott pénzügyi eszközök. Ezek az eszközök hasonlítanak a részvényekre, és ezért ezeket ugyanannak az átláthatósági rendszernek kell alávetni. Az átláthatósági előírások kiterjesztése vonatkozni fog a szándék érdemi jelzésére is (IOI-k). Ezáltal elkerülhető, hogy az IOI-kat arra használják fel, hogy a piaci szereplők egy részének a többieket kizárva adjanak információkat.

3.4.3. Nagyobb következetesség a mentességek alkalmazásában a részvénypiacok kereskedés előtti átláthatósága tekintetében (4. cikk)

A javasolt rendelkezések azt célozzák, hogy a kereskedés előtti átláthatóság alóli mentességek alkalmazása konzisztensebb és koherensebb legyen. E mentességek alkalmazásának okai továbbra is érvényesek a mindenkori megbízások és jegyzések valós időben történő közzétételi kötelezettsége tekintetében; a nagy méretű műveletek például speciális elbánást igényelnek, annak elkerülésére, hogy végrehajtásukkor a piaci hatás túl nagy legyen. A méretezés, a tényleges tartalom és a következetes megvalósítás terén azonban még van mit javítani. Ezért a javasolt

rendelkezések az illetékes hatóságokat kötelezni fogják arra, hogy tájékoztassák az EÉPH-t a mentességek piacaikon történő alkalmazásáról, az EÉPH pedig véleményt bocsát ki arról, hogy a mentesség megfelel-e az e rendeletben és a jövőbeni, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt előírásoknak.

3.4.4. Az átláthatósági szabályok kiterjesztése a kötvényekre, strukturált pénzügyi termékekre és származtatott termékekre (II. cím, 2. fejezet – 7–10. cikk)

A rendelkezések kiterjesztik az átláthatósági szabályok elveit, amelyeket eddig csak a részvénypiacokra, a kötvényekre, a strukturált pénzügyi termékekre, a kibocsátási egységekre és a származtatott termékekre alkalmaztak. Ezt a kiterjesztést az a tény indokolja, hogy ezeknek a termékeknek – amelyekkel többnyire tőzsdén kívül kereskednek – a jelenlegi szintű átláthatósága nem mindig tekinthető elegendőnek.

Ezek a rendelkezések új követelményeket fogalmaznak meg mind a kereskedés előtti, mind az azutáni átláthatóság számára, az eszközök e négy csoportja tekintetében. Az átláthatósági előírások azonosak lesznek a három kereskedési helyszínen – a szabályozott piacon, az MTF-en és az OTF-en –, de azokat a kereskedett eszközökhöz méretezik. A mentességeket felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal határozzák meg.

A szabályozott piacok számára az átláthatósági előírások a kötvényekre, a strukturált pénzügyi termékekre, a kereskedésbe bevezetett kibocsátási egységekre és a származtatott termékekre terjednek ki. Az MTF-ek és OTF-ek számára kiterjednek a kötvényekre és az olyan strukturált pénzügyi termékekre, amelyeket szabályozott piacra bevezettek vagy amelyekről tájékoztatót tettek közzé, valamint az MTF-eken és OTF-eken kereskedett kibocsátási egységekre és származtatott termékekre.

Ami a kereskedés előtti átláthatósági előírásokat illeti, az illetékes hatóságok először is – a piaci modell, a likviditás vagy más releváns kritérium alapján – mentességgel élhetnek az eszközök konkrét fajtáját illetően. Megtehetik azt is, hogy különféle mentességeket alkalmaznak, amivel egyes ügyleteket mentesítenek az átláthatósági előírások alól. Mindkét esetben, a részvényekhez hasonlóan, az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EÉPH-t a mentességek felhasználásának szándékáról, és az EÉPH véleményt ad ki arról, hogy a mentesség a jogi előírásoknak megfelel-e. A biztosítandó kereskedés előtti tájékoztatás formátumát és részleteit, valamint az ezen előírások alóli kivételt és a mentességeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok határozzák majd meg.

Ami a kereskedés utáni átláthatóságot illeti, a javasolt rendelkezések bizonyos esetekben – az ügyletek méretétől vagy fajtájától függően – halasztott közzétételre adnak lehetőségét. A kereskedés előtti tájékoztatáshoz hasonlóan, a halasztott közzétételben foglalt információ hatókörét, valamint annak feltételeit felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fogják megállapítani.

3.4.5. Megnövekedett és hatékonyabb adatgyűjtés (II. cím, 3. fejezet – 11., 12. cikk)

A piaci adatok minősége, formátuma, költsége és konszolidálhatósága szempontjából kulcsfontosságú tényező a MiFID legfőbb, átláthatósággal, versennyel és befektetővédelemmel kapcsolatos elvei tekintetében. Ezen a területen a rendeletben

és az irányelvben javasolt rendelkezések számos alapvető változást hoznak magukkal.

A rendeletben ezek hozzá fognak járulni az adatok költségének csökkenéséhez, azáltal, hogy a kereskedési helyszínek – vagyis a szabályozott piacok, az MTF-ek és az OTF-ek – felkérést kapnak, hogy a kereskedés utáni információkat ingyenesen tegyék hozzáférhetővé 15 perccel az ügylet végrehajtása után, hogy a kereskedés előtti és utáni adatokat elkülönítve kínálják, és azáltal, hogy a Bizottság lehetőséget kap, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén tisztázza, mi képez ésszerű üzleti alapot.

Ez a rendelet a befektetési vállalkozásoktól azt is megköveteli, hogy hozzák nyilvánosságra a kereskedési helyszíneken kívül végrehajtott kötéseket, a szintén az irányelv által szabályozott jóváhagyott közzétételi mechanizmusokon keresztül. Ennek jelentősen javítania kell az OTC adatok minőségét és következésképpen meg kell könnyítenie azok konszolidálását.

3.4.6. OTC kereskedést folytató befektetési vállalkozások átláthatósága, beleértve a rendszeres internalizálókat (III. cím – 13–20. cikk)

Az egyenlő versenyfeltételek fenntartása, az árfolyamok egész piacra kiterjedő megismerése és a lakossági befektetők védelme érdekében sajátos átláthatósági szabályok javasoltak az olyan befektetési vállalkozások számára, amelyek rendszeres internalizálóként járnak el. A rendszeres internalizálókra vonatkozó meglévő átláthatósági szabályok a részvényekre és a részvényjellegű eszközökre alkalmazandók, míg a szabályozott piacra bevezetett vagy közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, az elszámolásra alkalmas, vagy egy szabályozott piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett kibocsátási egységekre és származtatott termékekre pedig új szabályok lesznek bevezetve. Emellett a részvények és a részvényjellegű eszközök esetében sor kerül a minimális árjegyzési nagyságrend bevezetésére, és kétirányú jegyzést kell adni. A kereskedés utáni átláthatósági szabályok – azonosak azokkal, amelyek a helyszíni kötésekre alkalmazandók –, érvényesek minden részvényre, ezen belül részvényjellegű eszközre, valamint a közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, a kibocsátási egységekre és a szabályozott piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett származtatott termékekre, valamint azokra a származtatott termékekre, amelyek elszámolásra alkalmasak vagy amelyeket kereskedési adattárnak jelentenek.

3.4.7. Ügyletek bejelentése (IV. cím – 21–23. cikk)

Az ügyletek MiFID szerinti bejelentése, a felügyelők számára lehetővé teszi a befektetési vállalkozások tevékenységeinek ellenőrzését és a MiFID-nek való megfelelésről való gondoskodást, valamint a piaci visszaélésekről szóló irányelv (MAD) hatálya alá tartozó visszaélések ellenőrzését. Az ügyletek bejelentése az általános piacfelügyelet számára is hasznos. Az előterjesztett rendelkezések számos vonatkozásban javítani fogják az ügyletjelentés minőségét.

A pénzügyi eszközök összes ügyletét jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, kivéve az olyan pénzügyi eszközök ügyleteit, amelyekkel szervezett formában nem kereskednek, mivel ezek a piaci visszaélésre nem érzékenyek és visszaélések céljára

nem használhatók fel. Az illetékes hatóságoknak teljes körű hozzáférésük lesz a nyilvántartásokhoz a megbízás végrehajtásának valamennyi szakaszában, a kereskedésre vonatkozó kezdeti döntéstől annak végrehajtásáig.

Először, a módosítások új kötelezettséget teremtenek a szabályozott piacokra, az MTF-ekre és az OTF-ekre, hogy a megbízások adatait a felügyelők számára hozzáférhető módon tárolják, legalább 5 évig. Ez az illetékes hatóságok számára lehetővé teszi, hogy a piaci visszaélésre történt kísérletet, valamint a megbízási könyv manipulálását ellenőrizzék. A tárolt információnak tartalmaznia kell mindazokat az információkat, amelyek a jelentett ügyletekhez is szükségesek, nevezetesen, tartalmazniuk kell az ügyfél és az ügylet végrehajtásáért felelős személyek – például üzletkötők vagy számítógépes algoritmusok – azonosítását.

Másodszor, az ügyletjelentés hatóköre, amely eddig a szabályozott piac kereskedésébe bevezetett pénzügyi eszközökre korlátozódott – ideértve az ilyen eszközzel a piacon kívül végrehajtott ügyleteket –, jelentősen kibővül, és ily módon összhangba kerül a piaci visszaélésekre vonatkozó szabályok hatókörével. Csak a következő eszközök nem kerülnek az előírás hatálya alá: (i) a piacra nem bevezetett és az MTF-en vagy OTF-en nem kereskedett eszközök, (ii) azok az eszközök, amelyek értéke nem függ a piacra bevezetett, vagy az MTF-en vagy OTF-en kereskedett eszközök pénzügyi eszközök értékétől, (iii) azok az eszközök, amelyek kereskedése nem gyakorolhat hatást a piacra bevezetett, vagy az MTF-en vagy OTF-en kereskedett eszközök pénzügyi eszközökre.

Harmadszor, a rendelkezések javítani fogják a jelentéstételt, egyfelől azáltal, hogy javul azon ügyfelek azonosítása, amelyek számára a befektetési vállalkozás az ügyletet végrehajtotta és azon személyeké, akik annak végrehajtásáért feleltek, másfelől pedig azáltal, hogy a szabályozott piacoktól, az MTF-ektől és az OTF-ektől adatokat kérnek olyan ügyletekről, amelyeket általános jelentéstételi kötelezettség hatálya alá nem tartozó vállalkozások hajtottak végre. Továbbá, a minőséget szem előtt tartva, a javasolt rendelkezések megkövetelik, hogy a jelentéstétel az irányelv alapján, az illetékes hatóságok által jóváhagyott jelentéstételi mechanizmusokon keresztül történjen.

Ahhoz, hogy az ügyletjelentések és a tárolt megbízási információk az ügyfelet és az ügylet végrehajtásáért felelős személyeket – ideértve a számítógépes algoritmusokat – azonosítsák, a befektetési vállalkozásoknak ezeket az információkat tovább kell adniuk, amikor megbízást küldenek egy másik vállalkozásnak. Amennyiben ezeket az információkat más vállalkozásoknak nem kívánják továbbítani, lehetőségük lesz arra is, hogy egy megbízást úgy jelentsenek be, mintha az ügylet lenne.

Negyedszer, a költségek és a hatékonyság szempontjából, elkerülhető lenne a kötések kettős – MiFID szerinti és egyben a nemrégiben a kereskedési adattárak számára (EMIR) javasolt jelentéstételi előírások szerinti – jelentése. Ezért a kereskedési adattáraktól kell megkövetelni, hogy a jelentéseket az illetékes hatóságokhoz eljuttassák.

Végül, ha ezek a változtatások elégtelennek bizonyulnának a kereskedési tevékenység és az egyedi pozíciók teljes körű és pontos áttekintéséhez, a felülvizsgálati záradék előírja, hogy a rendelet hatálybalépése után 2 évvel a

Bizottság intézkedéseket hozhat, melyek szerint a befektetési vállalkozásoknak közvetlenül az EÉPH által kijelölt rendszernek kell jelenteniük.

3.4.8. Kereskedés származtatott termékekkel (V. cím – 24–27. cikk)

Az OTC származtatott termékek piacának stabilitása, átláthatósága és ellenőrzése tekintetében folyamatosan tett jelentős erőfeszítések részeként a G20-ak megállapodtak arról, hogy minden szabványosított, tőzsdén kívüli származtatott kereskedésnek át kellene kerülnie a tőzsdékre vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokra.

A Bizottság által már javasolt, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolásának növelését célzó előírásoknak megfelelően (EMIR), az e rendeletben javasolt rendelkezések meg fogják követelni, hogy a kellően fejlett származtatott termékekkel a kereskedés csak az elfogadható platformokon történjen, vagyis a szabályozott piacokon, az MTF-eken és az OTF-eken. Ez a kötelezettség mind a pénzügyi, mind a nem pénzügyi szerződő felekre érvényes, amennyiben az EMIR elszámolási értékhatárát meghaladják. A rendelkezések a Bizottságra és az EÉPH-ra bízzák, technikai standardokon keresztül, az ilyen kötelezettséghez elfogadható származtatott termékek jegyzékének összeállítását, figyelembe véve a konkrét eszközök likviditását.

3.4.9. Diszkriminációmentes elszámolási lehetőség (VI. cím, 28–30. cikk)

Kiegészítve a 2004/39/EK irányelv előírásait, amelyek megakadályozzák, hogy a tagállamok indokolatlanul korlátozzák a hozzáférést a kereskedés utáni infrastruktúrához, mint például a központi szerződő félhez (CCP) és a kiegyenlítési megállapodásokhoz, szükséges, hogy e rendelet eltávolítson különféle egyéb kereskedelmi akadályokat, amelyek alkalmasak a pénzügyi eszközök elszámolásával kapcsolatos verseny akadályozására. Akadályok keletkezhetnek abból, hogy a központi szerződő felek bizonyos kereskedési helyszínek számára nem biztosítanak elszámolási szolgáltatásokat, a kereskedési helyszínek nem biztosítják az adatfolyamot a potenciális új klíringtagok számára, vagy nem tájékoztatnak a referencia-értékekről, vagy az indexeket a klíringtagok vagy a kereskedési helyszínek számára nem biztosítják.

A javasolt rendelkezések megtiltják a diszkriminatív gyakorlatot és meghiúsítják azokat az akadályokat, amelyek megakadályozhatják a versenyt a pénzügyi eszközök elszámolásában. Ez növelni fogja a pénzügyi eszközök elszámolásáért folyó versenyt, ezáltal csökkenti a befektetési és hitelfelvételi költségeket, megszünteti a hiányosságokat, és előmozdítja az innovációt az európai piacokon.

3.4.10. Termékek és pozíciók felügyelete (VII. cím, 31-35. cikk)

Az EU pénzügyi felügyeletének megerősítéséről szóló (2009. június 10-i) tanácsi következtetések megállapításain túlmenően széleskörű egyetértés alakult ki abban, hogy fokozni kell a felügyelet és a végrehajtás szigorát, és az illetékes hatóságokat a válság után új, konkrét jogkörökkel kell ellátni, különösen olyan értelemben, hogy képeseknek kell lenniük a kínálatban szereplő termékek és szolgáltatások vizsgálatára.

Először, a javasolt módosítások nagymértékben növelni fogják a termékek és a szolgáltatások feletti felügyeletet, mivel bevezetik a lehetőséget, egyfelől az illetékes hatóságok számára, hogy tartós tiltást szabjanak ki pénzügyi termékekre vagy tevékenységekre vagy gyakorlatokra, az EÉPH koordinációja mellett, másfelől pedig az EÉPH is lehetőséget kap arra, hogy ideiglenesen betiltson termékeket, gyakorlatokat és szolgáltatásokat. A tiltás lehet a pénzügyi eszközök piaci forgalmazásának vagy értékesítésének megtiltása vagy korlátozása, vagy egy bizonyos gyakorlatra, vagy egy konkrét tevékenységben részt vevő személyekre szóló tiltás. A rendelkezések megadják a konkrét feltételeket mindkét ilyen tiltás aktiválására, ami nevezetesen akkor történhet meg, ha aggályok merülnek fel a befektetővédelemmel kapcsolatban, vagy veszélyek mutatkoznak a pénzügyi piacok szabályos működésével vagy a pénzügyi rendszer stabilitásával kapcsolatban.

Másodszor, a felülvizsgált irányelvben javasolt jogkörök kiegészítésére, amelyek az illetékes hatóságoknak lehetőséget adnak pozíciók menedzselésére, beleértve pozíciós limitek megállapítását, a rendeletben javasolt rendelkezések az EÉPH-nak egy olyan szerepét vezetik be, hogy koordinálja a nemzeti szinten hozott intézkedéseket. Konkrét jogköröket is ad az EÉPH-nak a pozíciók menedzselésére vagy korlátozására a piaci szereplők számára. A javasolt rendelkezések pontos feltételeket állapítanak meg arra, hogy ez mikor történik meg, nevezetesen, amikor felmerül egy veszély a piacok szabályos működése vagy a fizikai árucikkek szállítási megállapodásai vagy a pénzügyi rendszer stabilitása tekintetében az Unióban.

3.4.11. Kibocsátási egységek (1. cikk)

A származtatott termékek kereskedésétől eltérően, az uniós kibocsátási egységek (EUA-k) azonnali másodlagos piacai nagyrészt szabályozatlanok. Az azonnali piacokon egy sor csalárd tevékenység fordult elő, amelyek alááshatják a bizalmat a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere (ETS) iránt, amelyet az EU ETS irányelve hozott létre[15]. Az uniós ETS-irányelvben foglalt, az EUA nyilvántartási rendszer és az EUA-kkal való kereskedéshez szükséges számlanyitási feltételek erősítését szolgáló intézkedésekkel párhuzamosan, a javaslat a teljes EUA piacot a pénzügyi piaci szabályozás hatálya alá helyezné. Mind az azonnali, mind a származtatott piacok egyetlen felügyelet alá tartoznának. A MiFID és a piaci visszaélésről szóló 2003/6/EK irányelv vonatkozna rájuk, ezáltal átfogóan javulna a piac biztonsága, anélkül, hogy annak rendeltetésére hatással lenne, ami a kibocsátások csökkentése marad. Emellett ez gondoskodna az EUA származtatott termékekre már alkalmazott szabályokkal való összhangjáról, és nagyobb biztonságot jelentene, mivel a bankok és befektetési vállalkozások, a csalások, visszaélések és pénzmosás szempontjából a kereskedési tevékenységet figyelni köteles egységek nagyobb szerepet kapnának a leendő azonnali piaci kereskedők elbírálásában.

---

15 Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2003/87/EK irányelv, HL L 275, 2003.10.25., amelyet a legutóbb a 2009/29/EK irányelv módosított, HL L 140, 63. o.

3.4.12. Befektetési szolgáltatások nyújtása harmadik országbeli, fióktelepel nem rendelkező vállalkozások részéről (VIII. cím – 36–39. cikk)

A javaslat összehangolt keretrendszert teremt a harmadik országokban székhellyel rendelkező vállalkozások és piacműködtetők számára az uniós piacokhoz való hozzáféréshez, a harmadik országokra vonatkozó nemzeti rendszerek jelenlegi szétaprózottságának meghaladása és a pénzügyi szolgáltatások összes szereplői számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az EU területén. A javaslat bevezet egy olyan rendszert, amely szerint a harmadik országok jogrendszereiről a Bizottság előzetes egyenértékűség-értékelést készít. A harmadik országbeli vállalkozások, ha olyan harmadik országhoz tartoznak, amelyre egyenértékűségi határozatot hoztak, kérelmezhetik, hogy az Unióban szolgáltathassanak. A lakossági ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások megkövetelnék egy fióktelep létrehozását; a harmadik országbeli vállalkozásnak engedélyt kell kapnia attól a tagállamtól, ahol a fióktelep létrejön, és a fióktelepre az uniós előírások vonatkoznának egyes területeken (szervezeti előírások, üzletviteli szabályok, összeférhetetlenség, átláthatóság és egyebek). Jogosult szerződő feleknek nyújtott szolgáltatások nem követelnék meg fióktelep létesítését; a harmadik országbeli vállalkozások az EÉPH bejegyzéstől függően biztosíthatják ezeket. Felügyeletük saját országukban történik. Megfelelő együttműködési megállapodásra lesz szükség a harmadik országok felügyeletei és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint az EÉPH között.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZAT

A javaslat konkrét költségvetési vonzatai az EÉPH-hoz rendelt feladatokkal kapcsolatosak, a javaslathoz csatolt jogalkotási pénzügyi kimutatás szerint. A javaslathoz csatolt pénzügyi kimutatás a Bizottságot érintő konkrét költségvetési vonzatokat is értékeli.

A javaslatnak a Közösség költségvetését érintő vonzatai vannak.

2011/0296 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzügyi eszközök piacairól és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló [EMIR] rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[16],

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A pénzügyi válság rámutatott a pénzügyi piacok átláthatóságának gyengeségeire. Az átláthatóság erősítése ezért egyike a pénzügyi rendszer erősítésével kapcsolatos közös elveknek, amint azt a G20-ak 2009. április 2-i londoni nyilatkozata megerősítette. Az átláthatóság erősítése érdekében és a pénzügyi eszközök belső piacának működését javítandó be kell vezetni egy új keretrendszert amely a pénzügyi eszközök piacán egységes követelményeket ír elő az ügyletek átláthatósága tekintetében. A keretrendszernek átfogó szabályokat kell megállapítania a pénzügyi eszközök széles köre számára. A keretrendszernek a részvények tekintetében ki kell egészítenie a megbízások és ügyletek átláthatóságára vonatkozó, a 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben rögzített követelményeket.

(2) A Jacques de Larosière által elnökölt, az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport felkérte az Uniót, hogy dolgozzon ki összehangoltabb pénzügyi szabályozást. A jövőbeli európai felügyeleti struktúrára való tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-én szintén hangsúlyozta egy európai egységes szabálykönyv kialakításának szükségességét, amely valamennyi pénzügyi intézményre alkalmazandó lenne az egységes piacon.

---

16 HL C ., ., o.

(3) Az új jogi szabályozás ennek következtében két különböző jogi eszközből áll, egy irányelvből és ebből a rendeletből. A kettő együtt adja meg a jogi keretrendszert a befektetési vállalkozásokra, a szabályozott piacokra és az adatjelentő szolgáltatókra vonatkozó előírásokhoz. Ezt a rendeletet ezért az említett irányelvvel együtt kell értelmezni. A rendelet megalkotását lehetővé tevő jogalapot a következő tényezők biztosítják: bizonyos követelmények tekintetében egy olyan egységes szabálygyűjtemény létrehozásának szükségessége, amely valamennyi intézmény számára kötelező; a potenciális szabályozási arbitrázs elkerülése; valamint a nagyobb jogbiztonság és a kevésbé bonyolult szabályozás biztosítása a piaci szereplők számára. A még fennálló kereskedési akadályok lebontása és a nemzeti jogok eltéréseiből adódó, még fennálló jelentős versenytorzulások megszüntetése érdekében, illetve a jövőben valószínűsíthető kereskedési akadályok és versenytorzulások megelőzése céljából ezért rendelet elfogadására van szükség, mivel az minden tagállamban alkalmazandó, egységes szabályokat állapít meg. E közvetlenül alkalmazandó jogi aktus célja, hogy meghatározó módon hozzájáruljon a belső piac gördülékeny működéséhez, és ennek megfelelően az EUMSZ 114. cikkén kell alapulnia, az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban.

(4) A 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szabályokat állapított meg egyrészt a szabályozott piacra bevezetett részvények kereskedés előtti és utáni átláthatósága tekintetében, másrészt a szabályozott piacra bevezetett pénzügyi eszközökkel folytatott ügyleteknek az illetékes hatóságok felé való bejelentése kapcsán; az irányelvet át kell dolgozni, hogy megfelelően tükrözze a pénzügyi piacok fejleményeit, valamint foglalkozzon azokkal a gyengeségekkel és megszüntesse azokat a hiányosságokat, amelyek a pénzügyi piac válsága során egyebek között napvilágra kerültek.

(5) A kereskedésre és a szabályozási átláthatósági előírásokra vonatkozó rendelkezéseknek a közvetlenül alkalmazandó jog formáját kell ölteniük, amelyet minden befektetési vállalkozásra alkalmazni kell, mivel e vállalkozásoknak az Unió minden piacán egységes szabályokat kell követniük annak érdekében, hogy megvalósuljon az egységes szabályozási keretrendszer egységes alkalmazása, és ezáltal Unió-szerte erősödjön a piacok átláthatóságába vetett bizalom, csökkenjen a szabályozás összetettsége és a vállalkozások – különösen a határokon átnyúló alapon működő pénzügyi intézmények – megfelelési költségei, és hozzájáruljon a versenytorzulások kiküszöböléséhez. A szabályozási célok megvalósításához és – a nemzeti követelmények közötti, egy irányelv átültetésének eredményeként esetleg adódó eltérések megelőzése révén – az egyenlő feltételek biztosításához egy rendelet elfogadása a legalkalmasabb.

(6) Be kell vezetni a szabályozott piac és az MTF egymással szorosan összefüggő fogalommeghatározását azon tény tükrözésére, hogy ezek azonos szervezett kereskedési funkcionalitást képviselnek. A fogalommeghatározásoknak ki kell zárniuk azokat a bilaterális rendszereket, amelyeknél a befektetési vállalkozás minden ügyletet saját számlájára köt meg, még a vevő és az eladó között közvetítő, kockázatot nem vállaló másik félként is. A „rendszer” kifejezés magában foglalja a szabályrendszereket és kereskedési platformokat vegyítő piacokat, valamint azokat is, amelyek csak valamely szabályrendszer alapján működnek. A szabályozott piacok és MTF-ek nem kötelesek „technikai” rendszert működtetni a megbízások összepárosítására. Ezen irányelv értelmében szabályozott piac vagy MTF azon piac, amely a tagsághoz, az eszközök piaci bevezetéséhez, a tagok közötti kereskedéshez, az

ügyletek bejelentéséhez és adott esetben az átláthatóságra vonatkozó kötelezettségekhez kapcsolódó szempontokra vonatkozó szabályrendszerekből áll, és az ilyen szabályok alapján megkötött ügyleteket úgy kell tekinteni, mint amelyeket valamely szabályozott piac vagy MTF rendszerében kötöttek meg. A „vételi és eladási szándék" kifejezést tágan kell értelmezni: a kifejezés magában foglalja a megbízásokat, jegyzéseket és a szándék jelzését. Az a követelmény, miszerint a szándékokat a rendszerben a rendszer működtetője által megállapított megkülönböztetésmentes szabályok révén kell egyeztetni, azt jelenti, hogy a szándékok egyeztetésének a rendszerszabályok alapján vagy a rendszer protokolljai vagy belső működési eljárásai révén (beleértve a számítógépes szoftverben megtestesülő eljárásokat) kell történnie. A „megkülönböztetésmentes szabályok" kifejezés annyit jelent, hogy e szabályok kizárják azt, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás beavatkozhasson abba, hogy a szándékok hogyan lépnek egymással kölcsönhatásba. A fogalommeghatározások megkövetelik, hogy a szándékok egyeztetése olyan módon történjen, hogy azok szerződést eredményezzenek, ami annyit jelent, hogy a teljesítés a rendszer szabályai alapján vagy a rendszer protokolljain vagy belső működési eljárásain keresztül történik.

(7) Az európai piacok átláthatóbbá tétele és a kereskedési szolgáltatásokat kínáló különféle helyszínek versenyfeltételeinek egyenlővé tétele érdekében szükség van egy új kategória, a szervezett kereskedési rendszer (OTF) bevezetésére. Ezt az új kategóriát nagy vonalakban úgy határozták meg, hogy most és a jövőben képesnek kell lennie arra, hogy a kereskedés szervezett végrehajtásának és megszervezésének összes olyan típusát átfogja, amelyek a meglévő helyszínek funkcióinak vagy szabályozói előírásainak nem felelnek meg. Következésképpen olyan szervezeti előírásokat és átláthatósági szabályokat kell alkalmazni, amelyek támogatják az árfolyamok hatékony felderítését. Az új kategória magában foglalja a brókerek összepárosító rendszereit, amelyek úgy írhatók le, mint befektetési vállalkozás által működtetett belső elektronikus párosító rendszerek, amelyek ügyfélmegbízásokat ügyfélmegbízásokkal szemben teljesítenek. Az új kategória magában foglalja azokat a rendszereket is, amelyek az elszámolásra alkalmas és kellően likvid származtatott termékek kereskedésére is szóba jöhetnek. Nem tartozhatnak bele azok a rendszerek, amelyeknél a rendszerben a kereskedés valódi végrehajtására vagy a rendezésre nem kerül sor – mint például azok a hirdetőtáblák, amelyeket a vételi és eladási szándékok meghirdetésére használnak – vagy azok a gazdálkodó egységek, amelyek potenciális vevői és eladói szándékokat gyűjtenek össze vagy vonnak össze, sem az elektronikus, kereskedés utáni megerősítést végző szolgáltatások.

(8) A szervezett kereskedési rendszer ezen új kategóriája a meglévő kereskedési helyszíneket fogja kiegészíteni. Míg a szabályozott piacokra és a multilaterális kereskedési rendszerekre az ügyletek nem-diszkrecionális végrehajtása a jellemző, egy szervezett kereskedési rendszer működtetőjének kell lennie beleszólásának abba, hogy egy ügyletet hogyan hajtanak végre. Következésképp, az üzletviteli szabályokat, a legjobb végrehajtást és az ügyfélmegbízások kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket alkalmazni kell a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett OTF-en megkötött ügyletekre. Ugyanakkor, mivel egy OTF valódi kereskedési platformot jelent, a platform működtetőjének semlegesnek kell lennie. Emiatt, egy OTF működtetőjének nem engedhető meg, hogy az OTF-ben végrehajtson bármiféle, több harmadik fél vételi és eladási szándékán alapuló ügyletet, ideértve az olyan ügyfélmegbízásokat, amelyeket a rendszerben saját tőkéjét felhasználva hoz össze. Ez

egyben kizárja, hogy az általuk működtetett OTF-ben rendszeres internalizálóként járjanak el.

(9) Minden szervezett kereskedésnek szabályozott helyszíneken kell lezajlania és teljesen átláthatónak kell lennie, mind a kereskedés előtt, mind utána. Az átláthatósági követelményeket ezért a kereskedési helyszínek minden típusára, és minden ott kereskedett pénzügyi eszközre alkalmazni kell.

(10) A letéti igazolásokkal, a tőzsdén kereskedett alapokkal, a certifikátokkal, hasonló pénzügyi eszközökkel és szabályozott piacra nem bevezetett részvényekkel folytatott kereskedés nagyrészt ugyanolyan módon történik, és közel azonos gazdasági célt követ, mint az olyan részvényekkel folyó kereskedés, amelyeket egy szabályozott piac kereskedésébe bevezettek. A szabályozott piacon a kereskedésbe bevezetett részvényekre alkalmazandó átláthatósági rendelkezéseket így ezekre az eszközökre is ki kell terjeszteni.

(11) Noha a piacok hatékony működése érdekében elvben el lehet ismerni a kereskedés előtti átláthatóság alóli mentességek rendszerének szükségességét, a 2004/39/EK irányelv és a 2004/39/EK irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében való végrehajtásáról szóló 2006. augusztus 10-i 1287/2006 európai parlamenti és tanácsi rendelet [17] alapján a részvényekre jelenleg alkalmazott tényleges mentességi rendelkezések gondos vizsgálatot igényelnek hatókörük és alkalmazott feltételeik további alkalmassága szempontjából. A részvények és esetleg más, hasonló eszközök, és nem részvényjellegű termékek számára konkrét piaci modellek, típusok és megbízási nagyságrendek esetén a kereskedés előtti átláthatóság alól adott mentességek egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az Európai Értékpapír-piaci Hatóságnak (EÉPH) értékelnie kell, hogy az egyéni kérelmek rendszere összeegyeztethető-e a mentességek e rendeletben és jövőbeli felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban való alkalmazásával. Az EÉPH-nak értékelését vélemény formájában kell megfogalmaznia, az 1095/2010/EU rendelet 29. cikkének megfelelően. Emellett a részvényeknél már létező mentességeket az EÉPH-nak felül kell vizsgálnia megfelelő határidőn belül, és – ugyanazt az eljárást követve – értékelést kell készítenie arról, hogy még megfelelnek-e az e rendeletben és jövőbeli, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt szabályoknak.

(12) A pénzügyi válság napvilágra hozott konkrét gyengeségeket a részvényektől eltérő pénzügyi eszközök kereskedési lehetőségeivel és árfolyamaival kapcsolatos információk piaci szereplők számára biztosított hozzáférhetőségét illetően, mégpedig az időzítés, a felbonthatóság, az egyenlő hozzáférés és a megbízhatóság szempontjából. Olyan kereskedés előtti és utáni átláthatósági előírások bevezetésére van tehát szükség, amelyek figyelembe veszik a részvényektől eltérő eszközök konkrét típusainak eltérő jellemzőit és piaci struktúráit. Annak érdekében, hogy az összes releváns eszköz tekintetében létezzen egy megbízható átláthatósági keretszabály, az előírásokat alkalmazni kell az olyan kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, amelyekről tájékoztató készült, vagy amelyeket akár egy szabályozott piacra bevezettek, akár multilaterális kereskedési rendszerben (MTF) vagy szervezett

[17] HL L 241, 2006.9.2., 1. o.

kereskedési rendszerben (OTF) kereskedettek, az olyan származtatott termékekre, amelyeket a piacra bevezettek vagy amelyekkel kereskednek a szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken, vagy amelyek központi elszámolásra alkalmasnak minősülnek, valamint – a kereskedés utáni átláthatóság esetében - az olyan származtatott eszközökre, amelyekről a kereskedési adattárak számára jelentés készül. Ezért csak az olyan pénzügyi eszközök maradnának az átláthatósági kötelezettségek hatókörén kívül, amelyekkel kizárólag tőzsdén kívül kereskednek, amelyek különösen illikvidnek tekintendők vagy felépítésük nagyon különleges.

(13) Be kell vezetni a megfelelő szintű kereskedési átláthatóságot a kötvények, a strukturált pénzügyi termékek és a származtatott termékek piacain, annak érdekében, hogy ez segítse a termékek értékelését, valamint az árképzés hatékonyságát. A strukturált pénzügyi termékeknek nevezetesen tartalmazniuk kell a 809/2004/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott eszközfedezetű értékpapírokat, amelyek egyebek között magukban foglalják a fedezett adósságkötelezvényeket.

(14) A kereskedési helyszíneken egységesen alkalmazandó feltételek biztosítása érdekében ugyanazokat a kereskedés előtti és utáni átláthatósági előírásokat kell alkalmazni a különféle típusú helyszínekre. Az átláthatósági előírásokat az eszközök különböző fajtáira, ideértve a részvényeket, a kötvényeket és a származtatott termékeket, valamint a kereskedés különböző fajtáira, ezen belül az ajánlati könyves és a jegyzésvezérelt rendszerekre, valamint a hibrid és a hangfelismerő bróker-rendszerekre kell méretezni, és figyelembe kell venni a nemzeti piacok kibocsátásainak, ügyleteinek méretét és jellegzetességeit.

(15) Annak biztosítására, hogy a tőzsdén kívül lebonyolított kereskedés ne veszélyeztesse a hatékony árfolyamképzési mechanizmust vagy az átlátható egyenlő versenyfeltételeket a kereskedés módjai között, megfelelő kereskedés előtti átláthatósági előírásokat kell alkalmazni a pénzügyi eszközökkel tőzsdén kívül saját számlára kereskedő befektetési vállalkozásokra, amennyiben ezt rendszeres internalizálóként végzik részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök, valamint kötvények, strukturált pénzügyi termékek és elszámolásra alkalmas származtatott termékek kapcsán.

(16) Az ügyfélmegbízásokat saját tőkéjének felhasználásával végrehajtó befektetési vállalkozást rendszeres internalizálónak kell tekinteni, kivéve, ha az ügyleteket alkalmi, ad hoc és rendszertelen alapon bonyolítják le a szabályozott piacokon, MTF-eken és OTF-eken kívül. A rendszeres internalizálókat olyan befektetési vállalkozásként kell meghatározni, amely ügyfélmegbízásait szervezett, gyakori és rendszeres alapon, saját számlára kereskedve hajtja végre a szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken kívül. E fogalommeghatározás objektív és eredményes alkalmazásának biztosítására a befektetési vállalkozások tekintetében, az ügyfelekkel lebonyolított bármely kétoldalú kereskedésnek relevánsnak kell lennie és mennyiségi kritériumokkal kell kiegészíteni azokat a minőségi kritériumokat, amelyeket a befektetési vállalkozások rendszeres internalizálóként történő bejegyzéséhez szükséges azonosításához használnak, ahogyan azokat a 2004/39/EK irányelv végrehajtásáról szóló 1287/2006 bizottsági rendelet 21. cikke rögzíti. Míg az OTF bármely rendszer vagy létesítmény lehet, ahol több harmadik fél részéről vételi és eladási szándékok hatnak egymásra a rendszerben, a rendszeres internalizálónak nem szabad megengedni, hogy harmadik felek vételi és eladási szándékait összehozza.

(17) A rendszeres internalizálók dönthetnek úgy, hogy csak lakossági ügyfeleknek, csak szakmai ügyfeleknek vagy mindkettőnek lehetővé teszik a jegyzéseikhez való hozzáférést. Nem engedélyezhető azonban számukra, hogy az ügyfelek kategóriáin belül megkülönböztetést tegyenek. A rendszeres internalizálók nem kötelesek kötelező érvényű jegyzéseket tenni közzé a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó ügyletek vonatkozásában. A szokásos piaci nagyságrend egyik pénzügyi eszköz tekintetében sem lehet jelentősen aránytalan az adott osztályba tartozó összes pénzügyi eszközhöz viszonyítva.

(18) Ezen rendeletnek nem célja, hogy előírja a kereskedés előtti átláthatósági szabályok alkalmazását a tőzsdén kívüli ügyletekre, amelyek jellemzői közé tartozik, hogy azok eseti és rendszertelen jellegűek, nagybani szerződő felek között bonyolódnak, és olyan üzleti viszony részét képezik, amelyet önmagában a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó ügyletek jellemeznek, és ahol az érintett vállalkozás ügymenetében az ügyleteket az általában használt rendszereken kívül, rendszeres internalizálóként hajtja végre.

(19) A piaci adatoknak könnyen és egyszerűen hozzáférhetőknek kell lenniük a felhasználók számára, a lehető legjobban kibontott formátumban, hogy a befektetők – és az igényeiket kiszolgáló adatszolgáltatók – az adatmegoldásokat a lehető legnagyobb mértékben az igényekre szabhassák. Ezért a kereskedés előtti és utáni átláthatósági adatokat „leválasztott” módon kell nyilvánosságra hozni, az adatokat megvásárló piaci szereplők költségeinek csökkentése érdekében.

(20) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[18] és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[19] a tagállamok és az EÉPH által teljes mértékben alkalmazandók a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő cseréjére, átadására és feldolgozására, különös tekintettel a IV. címre.

(21) Figyelembe véve a felek által a G20-ak pittsburghi, 2009. szeptember 25-i csúcstalálkozóján elért megállapodást arról, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket a tőzsdékre vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokra kell áthelyezni, meg kell határozni a hivatalos szabályozási eljárást a pénzügyi szerződő felek és a nagy nem-pénzügyi szerződő felek közötti kereskedés kötelezővé tételére minden olyan származtatott termék tekintetében, amelyekről megállapítást nyert, hogy elszámolásra alkalmasak és eléggé likvidek ahhoz, hogy bekerüljenek azon kereskedési helyszínek valamelyikére, amelyek hasonló szabályozás alá taroznak és a résztvevők számára lehetővé teszik, hogy több szerződő féllel kereskedjenek. A kellő likviditás felmérésekor figyelembe kell benni a piac nemzeti szintű jellegzetességeit, ideértve az olyan elemeket, mint a piaci szereplők száma és típusa az adott piacon, és az ügyletek sajátosságait, mint például az ügyletek mérete és gyakorisága azon a piacon.

---

[18] HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
[19] HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(22) Figyelembe véve egyfelől a felek által a G20-ak pittsburghi, 2009. szeptember 25-i csúcstalálkozóján elért megállapodást arról, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket a tőzsdékre vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokra kell áthelyezni, másfelől pedig a különféle tőzsdén kívül kereskedett származtatott termékek alacsonyabb likviditását, gondoskodni kell azon alkalmas helyszínek megfelelő választékáról, ahol a kötelezettségvállalás nyomán a kereskedés megvalósulhat. Az alkalmas helyszínekre jól összehangolt szabályozási előírásokat kell alkalmazni a szervezeti és működési szempontok, az összeférhetetlenségi szabályok, a kereskedési tevékenységek ellenőrzése, kereskedés előtti és utáni átláthatóság pénzügyi eszközhöz méretezése kapcsán, valamint hogy több harmadik fél kereskedési szándékai képesek legyenek egymással kölcsönhatásra lépni. A végrehajtási és likviditási feltételek javítása érdekében azonban a helyszínek működtetői számára lehetővé kell tenni, hogy e kötelezettségvállalás nyomán több harmadik féllel diszkrecionális módon szervezzenek meg ügyleteket.

(23) Az ilyen származtatott termékekre megállapított kereskedési kötelezettségnek lehetővé kell tennie az alkalmas kereskedési helyszínek közötti hatékony versenyt. Ezért a kereskedési helyszínek nem követelhetnek maguknak kizárólagos jogokat semmiféle származtatott termékek vonatkozásában ennek a kereskedési kötelezettségnek az alapján, megakadályozva más kereskedési helyszíneket abban, hogy ezen eszközökben kereskedést kínáljanak. Ahhoz, hogy a kereskedési helyszínek között hatékony verseny legyen a származtatott termékeknél, igen fontos, hogy a kereskedési helyszínek megkülönböztetésmentes és átlátható módon férjenek hozzá a központi szerződő felekhez (CCP-khez). A CCP megkülönböztetésmentes hozzáférhetősége azt jelenti, hogy a kereskedési helyszínnek joga van a megkülönböztetésmentes bánásmódhoz abból a szempontból, hogy a platformján kereskedett szerződéseket hogyan kezelik a biztosítéki követelmények, a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, valamint az ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letéteinek egymással szembeni beszámítására (cross-margining), és a megkülönböztetésmentes elszámolási díjak tekintetében.

(24) Az illetékes hatóságok jogköreit ki kell egészíteni egy egyértelmű mechanizmussal bármely olyan pénzügyi eszköz forgalomba hozatalának, forgalmazásának és értékesítésének megtiltására vagy korlátozására, amely komoly aggályokat vet fel a befektetővédelem, a pénzügyi piacok szabályos működése és integritása, vagy a pénzügyi rendszer egészének vagy részének stabilitása szempontjából, amihez megfelelő koordinációt és az EÉPH számára vészhelyzeti hatásköröket kell biztosítani. E jogkörök gyakorlása számos konkrét, teljesítendő feltételnek van alárendelve.

(25) Az illetékes hatóságoknak részletes adatokkal kell ellátniuk az EÉPH-t minden olyan kérésük kapcsán, amely egy származtatott ügylettel kapcsolatban egy pozíció csökkentésére, egyszeri korlát bevezetésére, valamint bármely ex-ante pozíciós limitre irányul, annak érdekében, hogy javítsák a koordinációt és ezen jogkörök alkalmazásának konvergenciáját. Bármely, illetékes hatóság által alkalmazott ex-ante pozíciós limit lényeges adatait közzé kell tenni az EÉPH weboldalán.

(26) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy bármely személytől kérhessen tájékoztatást a pozícióiról egy származtatott ügylet kapcsán, kérhesse a pozíció csökkentését, valamint korlátozhassa az egyes személyek arra való képességét, hogy egyéni ügyleteket kezdeményezzenek árupiaci származtatott termékekkel kapcsolatban. Az EÉPH ilyenkor értesíti a vonatkozó illetékes hatóságokat azokról az

intézkedésekről, amelyeket tenni javasol, és ezeket az intézkedéseket közzé is kell tennie.

(27) A pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek adatait be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak, hogy képesek legyenek a piaci visszaélés potenciális eseteit felfedni és kivizsgálni, és hogy figyelemmel kísérjék a piacok tisztességes és szabályos működését, valamint a befektetési vállalkozások tevékenységeit. Ennek az ellenőrzésnek a hatóköre magában foglalja mindazokat az eszközöket, amelyeket egy szabályozott piacra, egy MTF-re vagy egy OTF-re bevezettek, valamint mindazokat az eszközöket, amelyek értéke az ilyen eszközök értékétől függ vagy azt befolyásolja. A befektetési vállalkozások szükségtelen adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a szervezett módon nem kereskedett, és piaci visszaélés szempontjából nem érzékeny pénzügyi eszközöket ki kell venni a jelentéstételi kötelezettség alól.

(28) Annak érdekében, hogy rendeltetésüknek megfelelően a piacfelügyelet eszközei legyenek, az ügyletjelentéseknek azonosítaniuk kell azt a személyt, aki a befektetési döntést meghozta, valamint azokat, akik annak végrehajtásáért felelősek. Az illetékes hatóságoknak teljes körű hozzáféréssel kell rendelkezniük a nyilvántartásokhoz a megbízás végrehajtásának valamennyi szakaszában, a kereskedésre vonatkozó kezdeti döntéstől annak végrehajtásáig. Ezért a befektetési vállalkozásoktól megkövetelik, hogy vezessenek nyilvántartást összes, pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyletükről, a platformok működtetőitől pedig megkövetelik, hogy vezessenek nyilvántartást minden, a rendszereikbe benyújtott megbízásról. Az EÉPH-nak koordinálnia kell az illetékes hatóságok közötti információcserét, annak biztosítására, hogy hozzáférjenek az ügyletek és megbízások összes nyilvántartásához, beleértve azokat, amelyeket a területükön kívül működő platformokra vittek fel a felügyeletük alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában.

(29) Kerülni kell ugyanazon információ kettős bejelentését. A kereskedési adattáraknak benyújtott, az [EMIR] rendelettel összhangban iktatott vagy nyugtázott, a vonatkozó eszközökről szóló, minden előírt információt tartalmazó jelentésekről nem szükséges beszámolni az illetékes hatóságoknak, de a kereskedési adattáraknak meg kell ezeket küldeniük nekik. Az [EMIR] rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(30) Az információk illetékes hatóságok közötti bármiféle cseréje vagy továbbítása csak a személyes adatok átadására vonatkozó, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[20] rögzített szabályokkal összhangban történhet. Az információk illetékes hatóságok közötti bármiféle cseréje vagy azok továbbítása az EÉPH részéről csak a személyes adatok átadására vonatkozó, a személyes adatok közösségi intézmények és testületek által végzett feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[21] rögzített szabályokkal összhangban történhet, amelyek teljes mértékben alkalmazandók a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.

---

[20] HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
[21] HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(31) Az [EMIR] rendelet meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek szerint a tőzsdén kívül kereskedett származtatott termékek kategóriái elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznak. Ez megakadályozza a versenytorzulásokat is, azáltal, hogy megkülönböztetésmentes hozzáférést ír elő a kereskedési helyszíneknek a tőzsdén kívüli származtatott termékek elszámolását kínáló központi szerződő felek (CCP-k) számára, és megkülönböztetésmentes hozzáférést a kereskedési helyszínek kereskedési adatfolyamaihoz a tőzsdén kívüli származtatott termékek elszámolását kínáló központi szerződő felek számára. Mivel a tőzsdén kívül kereskedett származtatott ügyleteket olyan származtatott ügyletekként határozzák meg, amelyek végrehajtása nem szabályozott piacon történik, a szabályozott piacok számára e rendelet szerint hasonló előírásokat kell bevezetni. A szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékeknek is elszámolási kötelezettség hatálya alá kell tartozniuk, amennyiben az EÉPH annak hatálya alá tartozóknak nyilvánította ezeket.

(32) Kiegészítve a 2004/39/EK irányelv azon előírásait, amelyek megakadályozzák, hogy a tagállamok indokolatlanul korlátozzák a hozzáférést a kereskedés utáni infrastruktúrához, mint például a központi szerződő félhez (CCP) és a kiegyenlítési megállapodásokhoz, szükséges, hogy ez a rendelet eltávolítson különféle egyéb olyan kereskedelmi akadályokat, amelyek alkalmasak a pénzügyi eszközök elszámolásával kapcsolatos verseny akadályozására. A diszkriminatív gyakorlatok elkerülése érdekében a CCP-knek vállalniuk kell a különböző kereskedési helyszíneken végrehajtott ügyletek elszámolását, amennyiben azok a helyszínek megfelelnek a CCP által megállapított működési és technikai előírásoknak. A hozzáférést csak akkor szabad megtagadni, ha bizonyos, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott hozzáférési kritériumok nem teljesülnek.

(33) A kereskedési helyszínektől is meg kell követelni, hogy átlátható módon és megkülönböztetésmentes alapon hozzáférést biztosítsanak azon CCP-k számára, amelyek a kereskedési helyszínen végrehajtott ügyletek elszámolását kívánják, ideértve az adatfolyamokat is. Az indexekre és más, a pénzügyi eszközök értékének meghatározásához használt referenciaértékekre vonatkozó információk engedélyezését és az ezekhez való hozzáférést a CCP-k és más kereskedési helyszínek számára is megkülönböztetésmentes alapon biztosítani kell. Az akadályok és a diszkriminatív gyakorlat elhárítása a pénzügyi eszközök elszámolásáért és kereskedéséért folyó verseny növelésére irányul, hogy csökkenjenek a befektetési és hitelfelvételi költségek, és egyben megszünteti a hiányosságokat és előmozdítja az innovációt az Unió piacain. A Bizottságnak továbbra is szorosan figyelemmel kell kísérnie a kereskedés utáni infrastruktúra alakulását, és szükség esetén be kell avatkoznia, hogy a belső piacon előálló versenytorzulásokat megakadályozza.

(34) A harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása az Unióban a nemzeti rendszerek és előírások hatálya alá tartozik. Ezek a rendszerek rendkívül sokfélék, és az azok alapján engedélyezett vállalkozások nem részesülnek abban a jogosultságban, hogy attól eltérő tagállamban is nyújtsanak szolgáltatásokat és ott letelepedjenek, mint abban a tagállamban, ahol a székhelyük van. Helyénvaló tehát egy közös, uniós szintű szabályozási keretrendszer bevezetése. A rendszernek össze kell hangolnia a meglévő, szétaprózott keretrendszert, biztosítania kell a bizonyosságot és a harmadik országok Unióban tevékenykedő vállalkozásainak egyenlő bánásmódját, gondoskodnia kell arról, hogy a Bizottság végezze el az egyenértékűség értékelését a harmadik országok szabályozási és felügyeleti keretrendszere tekintetében, és biztosítania kell, hogy a

harmadik országbeli vállalkozásoktól kapott szolgáltatások során a befektetők védelme összehasonlítható szinten legyen az EU-ban.

(35) A lakossági ügyfeleknek nyújtott szolgáltatásoknál mindig meg kell követelni fióktelep létesítését az Unióban. A fióktelep létrehozása az Unió engedélyének és felügyeletének hatálya alá tartozik. Megfelelő együttműködési megállapodásoknak kell lenniük az érintett illetékes hatóság és a harmadik ország illetékes hatósága között. A fióktelepek nélkül nyújtott szolgáltatásoknak a jogosult szerződő felekre kell korlátozódniuk. A szolgáltatások feltétele az EÉPH által történt bejegyzés és a harmadik országbeli felügyelet. Az EÉPH és a harmadik ország illetékes hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodásoknak kell létezniük.

(36) E rendelet azon rendelkezései, amelyek a harmadik országbeli vállalkozások által az Unióban biztosított szolgáltatásokat szabályozzák, nem érinthetik annak lehetőségét, hogy az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyek egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatásait, kizárólag saját kezdeményezésükre, igénybe vegyék. Amikor egy harmadik országbeli vállalkozás egy, az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személynek nyújt szolgáltatásokat, annak kizárólagos saját kezdeményezésére, a szolgáltatásokat az Unió területén nyújtott szolgáltatásoknak kell tekinteni. Abban az esetben, ha egy harmadik országbeli vállalkozás ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, vagy befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket reklámoz vagy hirdet, az Unióban biztosított kiegészítő szolgáltatásokkal, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.

(37) Az azonnali másodlagos piacokon egy sor csalárd tevékenység fordult elő a kibocsátási egységek (EUA) vonatkozásában, ami alááshatja a bizalmat a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerei iránt, amelyeket a 2003/87/EK irányelv hozott létre; jelenleg intézkedések történnek az EUA nyilvántartások rendszerének és az EUA-kereskedéshez szükséges számlák megnyitási feltételeinek szigorítására. A piacok integritásának erősítése és hatékony működésük megőrzése érdekében – ideértve a kereskedési tevékenység átfogó felügyeletét – helyénvaló kiegészíteni a 2003/87/EK irányelvben hozott intézkedéseket, a kibocsátási egységek teljes mértékben ezen irányelv és a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatókörébe utalásával, a pénzügyi eszközként való besorolásuk révén.

(38) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a Szerződés 290. cikkének megfelelően. Ezen belül felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni a fogalommeghatározásokra vonatkozó konkrét részletekről; a kereskedés átláthatósági követelményeinek pontos jellemzőiről; a kereskedés előtti átláthatóság alóli mentesség részletes feltételeiről; a kereskedés utáni halasztott közzétételi mechanizmusokról; a kereskedés előtti átláthatósági kötelezettségek alkalmazásának kritériumairól a rendszeres internalizálók esetében, a konkrét, költségekkel kapcsolatos rendelkezésekről a piaci adatok rendelkezésre állása kapcsán; a hozzáférés megadásának vagy elutasításának kritériumairól a kereskedési helyszínek és a CCP-k között; és azoknak a feltételeknek a további meghatározásáról, amelyek alapján a befektetővédelem, a pénzügyi piacok szabályos működésének és integritásának veszélyeztetettsége, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély esetén az EÉPH cselekvésére lehet szükség.

(39) A harmadik országbeli vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó harmadik országbeli jogi és felügyeleti keretrendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozattal kapcsolatos végrehajtási hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni[22].

(40) Bár a nemzeti illetékes hatóságok kedvezőbb helyzetben vannak a piaci fejlemények figyelemmel kísérése szempontjából, a kereskedés átláthatóságával, az ügyletek bejelentésével, a származtatott termékek kereskedésével, valamint termékek és módszerek kitiltásával kapcsolatos problémák átfogó hatását teljes egészében csak Unió-szintű összefüggésekben lehet észlelni. Ez az oka annak, hogy e rendelet célkitűzései az Unió szintjén jobban megvalósíthatók; az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(41) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az EÉPH, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz.

(42) Az EÉPH által kidolgozott szabályozástechnikai standardok tervezetét – a 23. cikknek megfelelően az ügyletjelentések tartalmát és specifikációit illetően, a 26. cikknek megfelelően a likviditási kritériumok tekintetében annak megítéléséhez, hogy a származtatott termékekre vonatkozik-e az a kötelezettség, hogy szervezett kereskedési helyszíneken történjen a kereskedésük, és a 36. cikknek megfelelően a kérelmező harmadik országbeli vállalkozás által, bejegyzési kérelmében az EÉPH számára megadandó információkat illetően – a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és a 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia,.

(43) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokban technikai végrehajtási standardokat fogadjon el, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban. Az EÉPH-t meg kell bízni azzal, hogy a 26. cikkre tekintettel dolgozzon ki és a Bizottságnak nyújtson be végrehajtás-technikai standardok tervezet, amely meghatározza, hogy a származtatott termékek azon kategóriája vagy annak releváns alkategóriája tekintetében, amelyet az [ ] (EMIR) rendelet az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított, csak szervezett kereskedési helyszíneken lehet kereskedni.

(44) E rendelet előírásainak alkalmazását el kell halasztani annak érdekében, hogy az alkalmazhatósága összehangolt legyen az átdolgozott irányelv átültetett szabályainak alkalmazásával, és hogy elkészüljenek az alapvetően fontos végrehajtási intézkedések. A teljes szabályozási csomagot aztán ugyanattól az időponttól kezdődően kell alkalmazni. A végrehajtási intézkedésekhez szükséges felhatalmazás alkalmazása

---

[22] HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

viszont nem halasztható el, hogy a lehető leghamarabb elkezdődhessenek a végrehajtási intézkedések megtervezéséhez és elfogadásához szükséges lépések.

(45) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat és elveket, főként a következőkre vonatkozó jogokat és elveket: a személyes adatok védelme (8. cikk), a vállalkozás szabadsága (16. cikk), a fogyasztók védelme (38. cikk), a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog (47. cikk), valamint a kétszeri eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma (50. cikk), és a rendeletet ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk
Tárgy és hatály

1. Ez a rendelet egységes előírásokat állapít meg a következőkre:

(a) kereskedési adatok közzététele a nyilvánosság számára;

(b) ügyletjelentés az illetékes hatóságoknak;

(c) származtatott termékek kereskedése szervezett helyszíneken;

(d) megkülönböztetésmentes hozzáférés az elszámoláshoz és megkülönböztetésmentes hozzáférés a referenciaértékek kereskedéséhez; és

(e) az illetékes hatóságok és az EÉPH hatásköre termékszintű beavatkozásokra, valamint az EÉPH hatásköre a pozíciómenedzselésben és a pozíciólimitekre;

(f) befektetési szolgáltatások nyújtása harmadik országbeli, fióktelepp el nem rendelkező vállalkozások által.

2. Ezt a rendeletet a befektetési vállalkozásokra, az [új MiFID] irányelv szerint engedélyezett, egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket végző hitelintézetekre és a szabályozott piacokra kell alkalmazni.

3. E rendelet V. címe a(z) [ ] (EMIR) rendelet [2. cikk (6) pontja] szerinti összes pénzügyi szerződő félre, valamint [5. cikke (1b) bekezdésének]} hatálya alá tartozó nem pénzügyi szerződő felekre is alkalmazandó.

4. E rendelet VI. címe vonatkozik a központi szerződő felekre és a referenciaértékek tulajdonosi jogait gyakorló személyekre is.

2. cikk
Fogalommeghatározások

1. E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

(1) "befektetési vállalkozás": minden olyan jogi személy, amelynek rendes üzleti tevékenysége harmadik személyek részére egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtása és/vagy egy vagy több befektetési tevékenység végzése hivatásos alapon.

A tagállamok a befektetési vállalkozások meghatározásába fölvehetnek jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat is, amennyiben:

(a) jogi formájuk biztosítja a harmadik felek érdekei védelmének olyan szintjét, amely egyenértékű a jogi személyek jogállásával biztosított védelemmel; valamint

(b) jogi formájukhoz igazodóan egyenértékű prudenciális felügyelet alá tartoznak.

Amennyiben azonban természetes személy nyújt olyan szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalják harmadik személyek pénzeszközeinek és átruházható értékpapírjainak tartását, ezen rendelet és az [új MiFID] irányelv alkalmazásában e személyt kizárólag akkor lehet befektetési vállalkozásnak tekinteni, ha az [új MiFID] irányelvben, az ezen rendeletben és az [új CRD] irányelvben meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül megfelel a következő feltételeknek:

(a) biztosítja a harmadik felek befektetési eszközökre és pénzeszközökre vonatkozó tulajdonosi jogainak védelmét, különösen a vállalkozás vagy tulajdonosai fizetésképtelensége, valamint a vállalkozás vagy tulajdonosa hitelezői által végrehajtott lefoglalás, beszámítás vagy bármely más intézkedés esetére;

(b) a vállalkozásnak olyan szabályok hatálya alá kell tartoznia, amelyek célja a vállalkozás és tulajdonosai fizetőképességének figyelemmel kísérése;

(c) a vállalkozás éves beszámolóját a nemzeti jogszabályok alapján könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személynek kell megvizsgálnia;

(d) ha a vállalkozásnak csak egy tulajdonosa van, annak rendelkeznie kell a befektetők védelméről arra az esetre, ha elhalálozása, cselekvőképtelenné válása vagy más hasonló esemény következtében a vállalkozás üzleti tevékenysége megszűnne;

(2) „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelvben meghatározott hitelintézet;

(3) „rendszeres internalizáló”: olyan befektetési vállalkozás, amely szervezett, gyakori és rendszeres alapon saját számlára kereskedik olyan módon, hogy ügyfélmegbízásait a szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en kívül hajtja végre;

(4) „piacműködtető”: olyan személy vagy személyek, aki/akik irányítják és/vagy működtetik a szabályozott piac üzletvitelét. A piacműködtető lehet maga a szabályozott piac is;

(5) „szabályozott piac”: a piacműködtető által működtetett és/vagy irányított multilaterális rendszer, amely – a rendszeren belül és annak megkülönböztetésmentes szabályaival összhangban – összehozza több harmadik fél pénzügyi eszközökben lévő vételi és eladási szándékát, vagy elősegíti ezt oly módon, hogy az szerződést eredményez a szabályai és/vagy rendszerei alapján kereskedésre bevezetett pénzügyi eszköz tekintetében, és amely engedéllyel rendelkezik, és az [új MiFID] irányelv III. címének rendelkezéseivel összhangban és rendezetten működik;

(6) „multilaterális kereskedési rendszer (MTF)”: valamely befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett multilaterális rendszer, amely több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándékát hozza össze – a rendszeren belül és megkülönböztetésmentes szabályokkal összhangban – oly módon, hogy az szerződést eredményez az [új MiFID] irányelv II. címének rendelkezéseivel összhangban;

(7) „szervezett kereskedési rendszer (OTF)”: bármely, befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett rendszer vagy létesítmény, amely nem szabályozott piac vagy MTF, amelyben több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándéka hozható össze a rendszeren belül, oly módon, hogy az szerződést eredményez az [új MiFID] irányelv II. címének rendelkezéseivel összhangban;

(8) „pénzügyi eszköz”: az [új MiFID] irányelv I. mellékletének C. szakaszában meghatározott eszközök;

(9) „átruházható értékpapírok”: az értékpapírok tőkepiacon forgatható fajtái, olyan fizetőeszközök kivételével, mint például:

(a) társaságok részvényei és más – társaságok, társas vállalkozások vagy más szervezetek részvényeivel egyenértékű – értékpapírok, valamint részvények tekintetében kiadott letéti igazolások;

(b) a kötvények és az értékpapírosított adósság más formái, ideértve az ilyen értékpapírok tekintetében kiadott letéti igazolásokat;

(c) minden más értékpapír, amely feljogosít bármely ilyen átruházható értékpapír megszerzésére vagy eladására, vagy átruházható értékpapírokra, devizákra, kamatlábakra vagy hozamokra, árucikkekre vagy más indexekre vagy mértékekre történő hivatkozással meghatározott készpénzzel történő teljesítésre ad lehetőséget;

(10) „letéti igazolások”: külföldi kibocsátó értékpapírjainak tulajdonjogát bizonyító, tőkepiacon forgatható értékpapírok, amelyek bevezethetők egy szabályozott piacra és a külföldi kibocsátó értékpapírjaitól függetlenül forgalmazhatók;

(11) „tőzsdén kereskedett alapok”: befektetési jegyek olyan nyíltvégű kollektív befektetési vállalkozásokban, amelyek a tőkepiacon szabadon forgathatók és a legtöbb esetben valamely index teljesítményét követik;

(12) „certifikátok”: tőkepiacon forgatható értékpapírok, amelyeket a befektetés kibocsátó általi visszafizetésekor a részvények elé, de a fedezetlen kötvények és más, hasonló eszközök mögé sorolnak;

(13) „strukturált pénzügyi termékek”: olyan, adott pénzügyi eszközök (aktívák) csoportjához társuló hitelkockázat értékpapírosítására és átadására létrehozott értékpapírok, amelyek birtokosa rendszeres, a mögöttes eszközök cash flow-jától függő kifizetésekre jogosult;

(14) „származtatott termékek”: a 9. pont c) alpontjában meghatározott és az [új MiFID] irányelv I. mellékletének C. szakasza (4)–(10) pontjában említett pénzügyi eszközök;

(15) „árualapú származtatott termékek”: olyan, a 9. pont c) alpontjában meghatározott pénzügyi eszközök, amelyek valamely árucikkhez vagy az [új MiFID] irányelv I. mellékletének C. szakasza (10) pontjában, vagy az [új MiFID] irányelv I. mellékletének C. szakasza (5), (6), (7) és (10) pontjában említett vagy mögöttes termékhez kapcsolódnak;

(16) „szándék érdemi jelzése”: egy kereskedési rendszer egyik résztvevőjének olyan üzenete egy másik számára a fennálló kereskedési szándékról, amely a kötésről való megállapodáshoz szükséges összes szükséges információt tartalmazza;

(17) „illetékes hatóság”: az egyes tagállamok által az [új MiFID] irányelv 48. cikkével összhangban kijelölt hatóság, kivéve, ha az említett irányelv másképp határozza meg;

(18) „jóváhagyott közzétételi mechanizmus (APA)”: olyan személy, aki az [új MiFID] irányelvben megállapított rendelkezések szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében közzétegye a kereskedési jelentéseket, e rendelet [11. és 12.] cikkének alapján;

(19) „összevont adattárolási szolgáltató (CTP)”: olyan személy, aki az [új MiFID] irányelvben megállapított rendelkezések szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy összegyűjtse a szabályozott piacokról, az MTF-ektől, az OTF-ektől és az APA-któl az e rendelet [5., 6., 11. és 12.] cikkében felsorolt pénzügyi eszközökről szóló kereskedési jelentéseket, és azokat olyan, folyamatos és élő elektronikus adatfolyamba vonja össze, amely pénzügyi eszközönként valós idejű árfolyam- és volumen-adatokat biztosít;

(20) „jóváhagyott jelentési mechanizmus (ARM)”: olyan személy, aki az [új MiFID] irányelvben megállapított rendelkezések szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében bejelentse az ügyletek adatait az illetékes hatóságoknak vagy az EÉPH-nak;

(21) „vezető testület”: egy adatjelentési szolgáltató irányító testülete, amely magában foglalja a felügyeleti és a vezetési funkciót, rendelkezik a végső döntéshozatal hatáskörével és jogában áll, hogy a gazdálkodó egység stratégiáját, célkitűzéseit és általános irányultságát meghatározza. A vezető testület magában foglal olyan személyeket, akik az intézmény üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják;

(22) „felügyeleti funkció”: a vezetői döntéshozatal ellenőrzésére és monitoringjára irányuló felügyeleti funkciójában eljáró vezető testület;

(23) „felső vezetés”: az adatjelentési szolgáltatónál vezetői feladatot ellátó egyének, akik a napi ügyvezetésért felelnek és azért számon kérhetők;

(24) „referenciaérték”: bármely üzleti index vagy közzétett adat, amelyet egy képlet felhasználásával számítanak ki, egy vagy több mögöttes eszköz értékéből vagy olyan árfolyamokból, amelyekre vonatkoztatva egy pénzügyi eszköz szerint fizetendő összeg megállapítása történik;

(25) „kereskedési helyszín”: bármely szabályozott piac, MTF vagy OTF;

(26) „központi szerződő fél”: az [ ] (EMIR) rendelet 2. cikkének (1) pontja szerint meghatározott központi szerződő fél;

(27) „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: az [új MiFID] irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerint meghatározott szolgáltatások és tevékenységek;

(28) „harmadik országbeli pénzügyi intézmény”: olyan szervezet, amelynek központi irodája egy harmadik országban van, és ennek a harmadik országnak a joga szerint fel van hatalmazva arra, vagy engedélyezve van számára, hogy a 2006/48/EK irányelvben, az [új MiFID] irányelvben, a 2009/138/EK irányelvben, a 2009/65/EK irányelvben, a 2003/41/EK irányelvben vagy a 2011/61/EU irányelvben felsorolt tevékenységek bármelyikét végezze;

(29) „nagykereskedői energiatermék”: a [REMIT] rendelet 2. cikkének (4) pontja szerint meghatározott szerződések és származtatott termékek.

2. Az (1) bekezdésben megadott fogalommeghatározások az [új MiFID] irányelvre is alkalmazandók.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek a piaci fejlődéshez való alkalmazkodás érdekében meghatározzák az (1) bekezdésben rögzített fogalommeghatározások egyes technikai elemeit.

II. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG A KERESKEDÉSI HELYSZÍNEKEN

1. fejezet

Átláthatóság a tőkeinstrumentumoknál

3. cikk
Kereskedés előtti átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők nyilvánosságra hozzák a piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre rendszereiken keresztül meghirdetett mindenkori vételi és eladási árakat és az ezen árak mellett fennálló kereskedési szándékok mértékét. Ezt a követelményt a szándék érdemi jelzésére is alkalmazni kell. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ezeket az információkat a szokásos kereskedési időben folyamatosan hozzáférhetővé teszik a nyilvánosság számára.

2. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ésszerű üzleti feltételek mellett és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosítanak a 13. cikk alapján a részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi termékekre adott jegyzéseik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az első bekezdés szerinti információk közzétételére alkalmaznak.

4. cikk
Mentességek engedélyezése

1. Az illetékes hatóságok a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott esetekben a piaci modell vagy a megbízások típusa vagy nagyságrendje alapján mentesíthetik a szabályozott piacokat, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket a 3. cikk (1) bekezdésében említett információk közzétételére vonatkozó kötelezettség alól. Az illetékes hatóságok különösen olyan megbízások vonatkozásában tekinthetnek el az említett kötelezettségtől, amelyek meghaladják az adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát, vagy más, hasonló pénzügyi eszköz vagy az adott részvény-, letétiigazolás-, tőzsdénkereskedettalap-, certifikát-, vagy más, hasonló pénzügyieszköz-típus szokásos piaci nagyságrendjét.

2. Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdés szerinti mentességek engedélyezése előtt értesíteniük kell az EÉPH-t és más illetékes hatóságokat az egyes egyedi mentességi kérelmek szándékolt felhasználásáról, és ismertetniük kell azok működését. A mentesség engedélyezésének szándékáról szóló értesítést legalább 6 hónappal a mentesség érvénybe lépése előtt el kell küldeni. Az értesítés kézhezvételétől számított 3 hónapon belül az EÉPH véleményt bocsát ki a szóban forgó illetékes hatóságnak, amelyben értékeli az adott mentesség összeegyeztethetőségét az (1) bekezdésben megállapított és a (3) bekezdés b) és c) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban részletezett előírásokkal. Amennyiben egy másik tagállam illetékes hatósága nem ért egyet az illetékes hatóság által engedélyezett mentességgel, úgy az ügyet visszautalhatja az EÉPH elé, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el. Az EÉPH figyelemmel kíséri a mentességek alkalmazását, és éves jelentést nyújt be a Bizottságnak azok gyakorlati felhasználásáról.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

(a) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében a vételi és eladási árfolyamok vagy a kijelölt árjegyző által adott jegyzések közzéteendő sávját, valamint az ilyen árfolyamok melletti kereskedési szándék közzéteendő mértékét;

(b) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében a megbízások azon nagyságrendjét vagy típusát, amelynél az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől;

(c) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azt a piaci modellt, amelynél az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől, különösen pedig e kötelezettség alkalmazhatóságát azon szabályozott piacok kereskedési módszerei tekintetében, amelyek saját szabályaik alapján a szabályozott piacon kívül megállapított árfolyamokra hivatkozva vagy időszakos aukciókon kötnek ügyleteket.

4. Az illetékes hatóságok által a 2004/39/EK irányelv 29. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (2) bekezdésével, valamint az 1287/2006/EK bizottsági rendelet 18–20. cikkével összhangban a rendelet hatálybalépése előtt adott mentességeket az EÉPH [a rendelet hatálybalépését követő két év elteltével] felülvizsgálja. Az EÉPH véleményt bocsát ki a szóban forgó illetékes hatóságnak, amelyben értékeli az adott mentességek további összeegyeztethetőségét az ebben a rendeletben és az ezen rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletezett előírásokkal.

5. cikk

Kereskedés utáni átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők nyilvánosságra hozzák a piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre vonatkozóan végrehajtott ügyletek árát, volumenét és időpontját. A szabályozott

piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők minden ilyen ügylet adatait a valós időhöz technikailag lehető legközelebb eső időpontban teszik közzé.

2. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ésszerű üzleti feltételek mellett és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosítanak a 19. cikk alapján a részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi termékekre vonatkozó ügyleteik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az (1) bekezdés szerinti információk közzétételére alkalmaznak.

6. cikk
Halasztott közzététel engedélyezése

1. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a szabályozott piacok számára, hogy az ügyletek adatait, azok típusától vagy nagyságrendjétől függően, halasztottan tegyék közzé. Az illetékes hatóságok különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik a halasztott közzétételt, amelyek meghaladják az adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát, vagy más, hasonló pénzügyi eszköz vagy az adott részvény-, letétiigazolás-, tőzsdénkereskedettalap-, certifikát-, vagy más, hasonló pénzügyieszköz-kategória szokásos piaci nagyságrendjét. A szabályozott piacoknak, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknek előzetes jóváhagyást kell szerezniük az illetékes hatóságoktól a kereskedés halasztott közzétételére javasolt mechanizmusokra, és ezeket a mechanizmusokat a piaci szereplőkkel és a nyilvánossággal világosan közölni kell. Az EÉPH figyelemmel kíséri a halasztott kereskedési közzétételek mechanizmusainak az alkalmazását, és éves jelentést nyújt be a Bizottságnak azok gyakorlati alkalmazásáról.

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

(a) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azokat az adatokat, amelyeket a szabályozott piacoknak, a befektetési vállalkozásoknak, ezen belül a rendszeres internalizálóknak, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknek meg kell adniuk a nyilvánosság számára közzéteendő információkban;

(b) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azokat a feltételeket, amelyek mellett egy szabályozott piac, a befektetési vállalkozás, ezen belül a rendszeres internalizáló vagy az MTF-et vagy OTF-et üzemeltető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető számára megengedhető a kötések halasztott közzététele, valamint az azon ügyletek meghatározásakor alkalmazandó kritériumokat, amelyek esetében a nagyságrend vagy az érintett részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz típusa miatt engedélyezhető a halasztott közzététel.

2. fejezet

Átláthatóság a nem-tőkeinstrumentumoknál

7. cikk
Kereskedés előtti átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők a működtetett kereskedési rendszer alapján nyilvánosságra hozzák a szabályozott piacra bevezetett vagy közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, a kibocsátási egységekre és a piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett származtatott termékekre vonatkozó, rendszereiken keresztül meghirdetett megbízások vagy jegyzések árait és az ezen árak mellett fennálló kereskedési szándékok mértékét. Ezt a követelményt a szándék érdemi jelzésére is alkalmazni kell. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ezeket az információkat a szokásos kereskedési időben folyamatosan hozzáférhetővé teszik a nyilvánosság számára.

2. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ésszerű üzleti feltételek mellett és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosítanak a 17. cikk alapján a kötvényekre, strukturált pénzügyi termékekre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre adott jegyzéseik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az első bekezdésben említett információk közzétételére alkalmaznak.

8. cikk
Mentességek engedélyezése

1. Az illetékes hatóságok a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott esetekben a termékek bizonyos körét illetően a piaci modell, az adott termékre vonatkozó kereskedési tevékenység bizonyos jellemzői vagy a likviditás alapján mentesíthetik a szabályozott piacokat, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket a 7. cikk (1) bekezdésében említett információk közzétételére vonatkozó kötelezettség alól.

2. Az illetékes hatóságok a (4) bekezdésnek megfelelően a megbízások típusa és nagyságrendje és a kereskedési módszer alapján mentesíthetik a szabályozott piacokat, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket a 7. cikk (1) bekezdésében említett információk közzétételére vonatkozó kötelezettség alól. Az illetékes hatóságok különösen olyan megbízások vonatkozásában tekinthetnek el az említett kötelezettségtől, amelyek meghaladják az adott kötvény, strukturált pénzügyi termék, kibocsátási egység vagy származtatott termék vagy az adott kötvény-, strukturáltpénzügyitermék-, kibocsátásiegység- vagy származtatotttermék-típus szokásos piaci nagyságrendjét.

3. Az illetékes hatóságoknak az (1) és a (2) bekezdés szerinti mentességek engedélyezése előtt értesíteniük kell az EÉPH-t és más illetékes hatóságokat az egyes mentességek szándékolt felhasználásáról, és ismertetniük kell azok működését. A mentesség engedélyezésének szándékáról szóló értesítést legalább 6 hónappal a mentesség érvénybe lépése előtt el kell küldeni. Az értesítés kézhezvételétől számított 3 hónapon belül az EÉPH véleményt bocsát ki a szóban forgó illetékes hatóságnak, amelyben értékeli az egyes egyedi mentességi kérelmek összeegyeztethetőségét az (1) és a (2) bekezdésben megállapított és a (4) bekezdés b) alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban részletezett előírásokkal. Amennyiben egy másik tagállam illetékes hatósága nem ért egyet az illetékes hatóság által engedélyezett mentességgel, úgy az ügyet visszautalhatja az EÉPH elé, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el. Az EÉPH figyelemmel kíséri a mentességek alkalmazását, és éves jelentést nyújt be a Bizottságnak azok gyakorlati felhasználásáról.

4. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

(a) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében a megbízások vagy jegyzések közzéteendő sávját, a közzéteendő árfolyamokat, valamint az ilyen árfolyamok melletti kereskedési szándék közzéteendő mértékét, a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

(b) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azokat a feltételeket, amelyek mellett az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől, a következők alapján:

(i) a piaci modell;

(ii) a termékre vonatkozó kereskedési tevékenység bizonyos jellemzői;

(iii) a likviditási profil, beleértve a piaci szereplők számát és típusát az adott piacon és bármely más, a likviditás értékeléséhez fontos kritériumot;

(iv) a megbízások nagyságrendje és típusa, valamint a pénzügyi eszköz kibocsátásának nagyságrendje és típusa.

5. Az illetékes hatóságok által a 2004/39/EK irányelv 29. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (2) bekezdésével, valamint az 1287/2006/EK bizottsági rendelet 18–20. cikkével összhangban a rendelet hatálybalépése előtt adott mentességeket az EÉPH [a rendelet hatálybalépését követő két év elteltével] felülvizsgálja. Az EÉPH véleményt bocsát ki a szóban forgó illetékes hatóságnak, amelyben értékeli az adott mentességek további összeegyeztethetőségét az ebben a rendeletben és az ezen rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletezett előírásokkal.

9. cikk

Kereskedés utáni átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők nyilvánosságra hozzák a szabályozott piacra bevezetett vagy közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, a kibocsátási egységekre és a piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett származtatott termékekre vonatkozóan végrehajtott ügyletek árát, volumenét és időpontját. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők minden ilyen ügylet adatait a valós időhöz technikailag lehető legközelebb eső időpontban teszik közzé.

2. A szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők ésszerű üzleti feltételek mellett és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosítanak a 20. cikk alapján a kötvényekre, strukturált pénzügyi termékekre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre vonatkozó ügyleteik adatainak közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az első bekezdés szerinti információk közzétételére alkalmaznak.

10. cikk

Halasztott közzététel engedélyezése

1. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a szabályozott piacok, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az ügyletek adatait, azok típusától vagy nagyságrendjétől függően, halasztottan tegyék közzé. Az illetékes hatóságok különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik a halasztott közzétételt, amelyek meghaladják az adott kötvény, strukturált pénzügyi termék, kibocsátási egység vagy származtatott termék vagy az adott kötvény-, strukturáltpénzügyitermék-, kibocsátásiegység- vagy származtatotttermék-típus szokásos piaci nagyságrendjét.

   A szabályozott piacoknak, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknek előzetes jóváhagyást kell szerezniük az illetékes hatóságoktól a kereskedés halasztott közzétételére javasolt mechanizmusokra, és ezeket a mechanizmusokat a piaci szereplőkkel és a befektetői nyilvánossággal világosan közölni kell. Az EÉPH figyelemmel kíséri a halasztott kereskedési közzétételek mechanizmusainak az alkalmazását, és éves jelentést nyújt be a Bizottságnak azok gyakorlati használatáról.

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

(a) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azokat az adatokat, amelyeket a szabályozott piacoknak, a befektetési vállalkozásoknak, ezen belül a rendszeres internalizálóknak, valamint az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési

vállalkozásoknak és piacműködtetőknek meg kell adniuk a nyilvánosság számára közzéteendő információkban;

(b) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében azokat a feltételeket, amelyek mellett egy szabályozott piac, a befektetési vállalkozás, ezen belül a rendszeres internalizáló vagy az MTF-et vagy OTF-et üzemeltető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető számára megengedhető a kötések halasztott közzététele, valamint az azon ügyletek meghatározásakor alkalmazandó kritériumokat, amelyek esetében a nagyságrend vagy az érintett kötvény, strukturált pénzügyi termék, kibocsátási egység vagy származtatott termék típusa miatt engedélyezhető a halasztott közzététel és/vagy az ügylet nagyságrendjének elhagyása.

3. fejezet

A kereskedési adatok elkülönített és ésszerű üzleti alapon megvalósuló felkínálásának kötelezettsége

11. cikk

A kereskedés előtti és utáni adatok elkülönített elérhetőségének kötelezettsége

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-eket és OTF-eket működtető piacműködtetők és befektetési vállalkozások a 3–10. cikkel összhangban közzétett információkat a kereskedés előtti és utáni átláthatósági adatok elkülönített felkínálásával elérhetővé teszik a nyilvánosság számára.

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák a kereskedés előtti és utáni átláthatósági adatok felkínálását, beleértve az (1) bekezdésben említett információk nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban az adatok részletezettségének szintjét.

12. cikk

A kereskedés előtti és utáni adatok nyilvános elérhetőségének kötelezettsége, ésszerű üzleti alapon

1. A szabályozott piacok, valamint az MTF-ek és OTF-ek a 3–10. cikkel összhangban közzétett információkat ésszerű üzleti alapon elérhetővé teszik a nyilvánosság számára. Az információkat az ügylet közzététele után 15 perccel ingyenesen elérhetővé kell tenni.

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek tisztázzák, hogy mi az (1) bekezdésben említett információk nyilvánosságra hozatalának ésszerű üzleti alapja.

III. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG AZ OTC PIACON KERESKEDŐ BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK SZÁMÁRA, IDEÉRTVE A RENDSZERES INTERNALIZÁLÓKAT

13. cikk
A befektetési vállalkozások kötelezettsége kötelező érvényű jegyzések közzétételére

1. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló eszközök rendszeres internalizálóinak kötelező érvényű jegyzést kell közzétenniük azon, szabályozott piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló eszközök tekintetében, amelyek vonatkozásában rendszeres internalizálóként működnek, és amelyek piaca likvid. Azon részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló eszközök esetében, amelyeknek nincs likvid piaca, a rendszeres internalizálók jegyzéseiket az ügyfelek kérésére adják meg.

2. E cikket és a 14., 15. és 16. cikket akkor kell a rendszeres internalizálókra alkalmazni, ha a szokásosat meg nem haladó piaci nagyságrendekben kereskednek. Azon rendszeres internalizálók, amelyek kizárólag a szokásos piaci értéket meghaladó nagyságrendekben kereskednek, nem tartoznak e cikk rendelkezéseinek hatálya alá.

3. A rendszeres internalizálók eldönthetik, hogy milyen nagyságrendet vagy nagyságrendeket jegyeznek. A minimális jegyzési nagyságrend legalább a részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz szokásos piaci nagyságrendjének 10%-a. Egy adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz esetében minden egyes jegyzésnek tartalmaznia kell kötelező érvényű vételi és eladási árat vagy árakat, olyan nagyságrend vagy nagyságrendek tekintetében, amelyek elérhetik akár a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok vagy más, hasonló pénzügyi eszközök azon kategóriájának szokásos piaci nagyságrendjét is, amelyhez a pénzügyi eszköz tartozik. Az árnak vagy áraknak tükrözniük kell az adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz tekintetében uralkodó piaci feltételeket is.

4. A részvényeket, letéti igazolásokat, tőzsdén kereskedett alapokat, certifikátokat és más, hasonló pénzügyi eszközöket az adott pénzügyi eszköz tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján kategóriákba kell sorolni. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök adott kategóriájának szokásos nagyságrendje az adott kategóriába tartozó pénzügyi eszközök tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján jellemző nagyságrend.

5. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök piaca az Európai Unióban az adott pénzügyi eszköz

tekintetében végrehajtott megbízásokat foglalja magában, kivéve a szokásos piaci nagyságrendet meghaladókat.

6. A 23. cikk meghatározásával összhangban minden egyes részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz likviditás szempontjából legfontosabb piacának illetékes hatósága – az adott pénzügyi eszköz tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján – legalább évente meghatározza azt az osztályt, amelybe a szóban forgó pénzügyi eszköz tartozik. Ezt az információt közzé kell tenni az összes piaci résztvevő számára.

7. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök hatékony értékelésének biztosítása érdekében, és maximalizálva a befektetési vállalkozások számára annak lehetőségét, hogy ügyfeleik számára a legjobb üzletet kössék, a Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett kötelező érvényű jegyzések közzétételével és a (2) bekezdésben említett szokásos piaci nagyságrenddel kapcsolatos elemeket.

14. cikk
Ügyfélmegbízások végrehajtása

1. A rendszeres internalizálók jegyzéseiket a szokásos kereskedési időben rendszeresen és folyamatosan közzéteszik. Jegyzéseiket jogosultak bármikor frissíteni. Lehetővé kell tenni számukra, hogy kivételes piaci feltételek esetén jegyzéseiket visszavonják.

   A jegyzést a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon, ésszerű üzleti alapon kell közzétenni.

2. A rendszeres internalizálóknak, miközben betartják az [új MiFID] irányelv 27. cikkében megállapított rendelkezéseket, a megbízás kézhezvételének időpontjában jegyzett árfolyamon kell végrehajtaniuk az ügyfeleiktől olyan részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában kapott megbízásokat, amelyek tekintetében rendszeres internalizálók.

   E megbízásokat azonban indokolt esetben kedvezőbb árfolyamon is végrehajthatják, feltéve, hogy ez az árfolyam a piaci feltételekhez közeli nyilvános sávba tartozik.

3. A rendszeres internalizálók a szakmai ügyfelektől kapott megbízásaikat jegyzett árfolyamaiktól eltérő árfolyamokon a (2) bekezdésben megállapított követelmények teljesítése nélkül is végrehajthatják olyan ügyletek tekintetében, amelyeknél a több értékpapírral kapcsolatos teljesítés egyetlen ügylet része, vagy olyan megbízások tekintetében, amelyekre a folyó piaci ártól eltérő feltételek vonatkoznak.

4. Amennyiben azon rendszeres internalizáló, aki csak egy jegyzést tesz közzé, vagy akinek a legmagasabb jegyzése alacsonyabb, mint a szokásos piaci nagyságrend, ügyfelétől olyan nagyságrendre kap megbízást, amely a jegyzési nagyságrendnél nagyobb, de a szokásos piaci nagyságrendnél kisebb, dönthet úgy, hogy a megbízásnak teljesíti azt a részét is, amely meghaladja a jegyzési nagyságrendjét,

feltéve, hogy azt a jegyzett árfolyamon teljesíti, kivéve ha az előző két bekezdés feltételei alapján ez másként is megengedett. Ha a rendszeres internalizáló különféle nagyságrendeket jegyez, és az ilyen nagyságrendek közötti nagyságrendre kap megbízást, és annak teljesítését választja, a megbízást az [új MiFID] irányelv 28. cikkének rendelkezéseivel összhangban valamely jegyzett árfolyamán kell teljesítenie, kivéve ha az előző két albekezdésben megállapított feltételek alapján ez másként is megengedett.

5. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök hatékony értékelésének biztosítása érdekében, és maximalizálva a befektetési vállalkozások számára annak lehetőségét, hogy ügyfeleik számára a legjobb üzletet kössék, a Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy az árfolyam mikor tartozik a piaci feltételekhez közeli nyilvános sávba, a (2) bekezdésben említettek szerint.

6. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek tisztázzák, hogy mi az (1) bekezdésében említett jegyzések nyilvánosságra hozatalának ésszerű üzleti alapja

15. cikk
Az illetékes hatóságok kötelezettségei

Az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy:

(a) a befektetési vállalkozások rendszeresen frissítik-e a 13. cikknek megfelelően közzétett vételi és eladási árfolyamaikat, és olyan árfolyamokat tartanak-e fenn, amelyek tükrözik az uralkodó piaci feltételeket;

(b) a befektetési vállalkozások betartják-e a 14. cikk (2) bekezdésében megállapított árjavításra vonatkozó feltételeket.

16. cikk
A jegyzésekhez való hozzáférés

1. A rendszeres internalizálók számára meg kell engedni, hogy kereskedelmi politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetéstől mentes módon döntsék el, hogy mely befektetőknek biztosítják a hozzáférést jegyzéseikhez. E célból egyértelmű szabályokat kell meghatározni a jegyzésekhez való hozzáférésre. A rendszeres internalizálók elutasíthatják az üzleti kapcsolat felvételét, vagy megszakíthatják üzleti kapcsolataikat a befektetőkkel olyan üzleti megfontolások alapján, mint a befektető hitelképessége, a partnerkockázat és az ügylet végleges teljesítése.

2. Az egy ügyféllel kötött ügyletek halmozásával kapcsolatos kockázat csökkentése érdekében a rendszeres internalizálók számára lehetővé kell tenni, hogy megkülönböztetéstől mentesen korlátozzák az egy ügyféllel a közzétett feltételeknek megfelelően kötött ügyletek számát. Engedélyezni kell számukra azt is, hogy megkülönböztetéstől mentesen és az [új MiFID] 28. cikkének rendelkezéseivel összhangban korlátozzák a különböző ügyfelekkel egy időben kötött ügyletek

számát, azzal a feltétellel, hogy ez csak akkor megengedhető, ha az ügyfelek által adott megbízások száma és/vagy nagyságrendje lényegesen meghaladja a szokásos mértéket.

3. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök hatékony értékelésének biztosítása érdekében, és maximalizálva a befektetési vállalkozások számára annak lehetőségét, hogy ügyfeleik számára a legjobb üzletet kössék, a Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

(a) azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a jegyzést rendszeresen és folyamatosan közzéteszik-e, és könnyen hozzáférhető-e, valamint azon eszközöket, amelyekkel a befektetési vállalkozás megfelelhet a jegyzései közzétételére vonatkozó kötelezettségének, a következő lehetőségek révén:

(i) bármely olyan szabályozott piac rendszerein keresztül, amelyre az adott eszközt bevezették;

(ii) jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül;

(iii) saját mechanizmuson keresztül;

(b) azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy melyek azok az ügyletek, amelyeknek több értékpapírral történő teljesítése egyetlen ügylet része, illetve melyek azok a megbízások, amelyek a folyó piaci árfolyamtól eltérő feltételek alá tartoznak;

(c) azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mi tekinthető olyan kivételes piaci körülménynek, ami lehetővé teszi a jegyzés visszavonását, valamint a jegyzések aktualizálásának feltételeit;

(d) azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy az ügyfelek által indított megbízások száma és/vagy volumene mikor haladja meg jelentősen a 16. cikk (2) bekezdésében említett szokásos mértéket;

(e) azon kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy az árak a 14. cikk (2) bekezdésében említett szerint mikor tartoznak a piaci feltételekhez közeli nyilvános sávba.

17. cikk

Kötelező érvényű jegyzések közzétételére vonatkozó kötelezettség a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

1. A rendszeres internalizálóknak kötelező érvényű jegyzéseket kell adniuk a szabályozott piacra bevezetett vagy közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, a kibocsátási egységekre és az elszámolásra alkalmas, vagy szabályozott piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett származtatott termékekre, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

(a) a rendszeres internalizálót ügyfele kéri fel a jegyzésre;

(b) a rendszeres internalizáló beleegyezik a jegyzésbe.

2. A rendszeres internalizálók az (1) bekezdés alapján adott kötelező érvényű jegyzést kereskedelmi politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetéstől mentes módon a befektetési vállalkozás más ügyfelei számára is rendelkezésre bocsátják.

3. Vállalják, hogy minden olyan ügyféllel ügyletet kötnek, akinek a jegyzést a közzétett feltételek szerint a rendelkezésére bocsátották, amennyiben a jegyzésben szereplő nagyságrend az eszközre jellemző nagyságrenddel egyenlő vagy annál kisebb.

4. A rendszeres internalizálók számára meg kell engedni, hogy megkülönböztetéstől mentesen és átláthatóan korlátozzák azoknak az ügyleteknek a számát, amelyek megkötését bármely adott jegyzés alapján az ügyfelekkel vállalják.

5. Az (1) bekezdés alapján és a (3) bekezdésben említett vagy annál kisebb nagyságrendben megadott jegyzést a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon, ésszerű üzleti alapon kell közzétenni.

6. A jegyzéseknek biztosítaniuk kell, hogy a vállalkozás teljesítse az [új MiFID] irányelv 27. cikke szerinti kötelezettségeit, és tükrözniük kell az érvényben lévő piaci feltételeket azoknak az áraknak a tekintetében, amelyeken az ugyanolyan vagy hasonló eszközök tekintetében ügyleteket kötnek a szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken.

18. cikk
Monitoring az EÉPH részéről

1. Az illetékes hatóságok és az EÉPH figyelemmel kíséri ennek a cikknek az alkalmazását azoknak a nagyságrendeknek a tekintetében, amelyeken a befektetési vállalkozás a jegyzéseket ügyfelei, és a vállalkozás más kereskedési tevékenysége kapcsán más piaci szereplők rendelkezésére bocsátotta, valamint azt, hogy a jegyzések milyen mértékben tükrözik az érvényben lévő piaci feltételeket az ugyanolyan vagy hasonló eszközök tekintetében szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken kötött ügyletekhez képest. Az EÉPH a hatálybalépés időpontjától számított 2 éven belül jelentést tesz a Bizottságnak e cikk alkalmazásáról. A 17. cikk (3) bekezdésében említett küszöbértéket éppen meghaladó vagy az érvényben lévő piaci feltételeken kívül eső jelentős jegyzési és kereskedési tevékenység esetén a jelentést a határidő előtt meg kell tenni a Bizottság felé.

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák a 17. cikk (3) bekezdésében említett azon nagyságrendeket, amelyeknél a vállalkozásnak minden olyan ügyféllel ügyletet kell kötnie, amelynek a jegyzést a rendelkezésére bocsátotta.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek tisztázzák, hogy mi a 17. cikk (5) bekezdésében említett jegyzések nyilvánosságra hozatalának ésszerű üzleti alapja.

19. cikk

Kereskedés utáni közzététel a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók által a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

1. Azok a befektetési vállalkozások, amelyek akár saját számlára, akár ügyfeleik nevében ügyleteket kötnek szabályozott piacra bevezetett vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök tekintetében, nyilvánosságra hozzák ezeknek az ügyleteknek a volumenét és árfolyamát, valamint az ügyletkötés időpontját. Ezeket az információkat jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül kell nyilvánosságra hozni.

2. Az (1) bekezdés szerint közzétett információk és a közzétételi határidők megfelelnek a 6. cikk alapján elfogadott követelményeknek. Amennyiben a 6. cikk alapján elfogadott intézkedések a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök egyes ügyletkategóriái vonatkozásában halasztott bejelentésről rendelkeznek, úgy e lehetőség akkor is vonatkozik ezen ügyletekre, ha azokat szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken kívül hajtják végre.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák a következőket:

(a) az e cikk szerint közzétett kötések különböző típusainak azonosítóit, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban az eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;

(b) az (1) bekezdés szerinti kötelezettség elemeit olyan ügyletek esetében, amelyek az említett pénzügyi eszközök biztosítéki, kölcsönzési vagy más célú felhasználásával járnak, ha a pénzügyi eszközök cseréjét az eszköz folyó piaci értékelésétől eltérő tényezők határozzák meg.

20. cikk

Kereskedés utáni közzététel a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók által a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

1. Azok a befektetési vállalkozások, amelyek akár saját számlára, akár ügyfeleik nevében ügyleteket kötnek szabályozott piacra bevezetett vagy közzétett tájékoztatóval rendelkező kötvények és strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és elszámolásra alkalmas, vagy az [EMIR] rendelet 6. cikkével összhangban kereskedési adattárnak bejelentett, vagy szabályozott piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett származtatott termékek tekintetében, nyilvánosságra hozzák ezeknek az ügyleteknek a volumenét és árfolyamát, valamint az ügyletkötés időpontját. Ezeket az információkat jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül kell nyilvánosságra hozni.

2. Az (1) bekezdés szerint közzétett információk és a közzétételi határidők megfelelnek a 10. cikk alapján elfogadott követelményeknek. Amennyiben a 10. cikk alapján

elfogadott intézkedések a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek vagy származtatott termékek egyes ügyletkategóriái vonatkozásában halasztott bejelentésről rendelkeznek, úgy e lehetőség akkor is vonatkozik ezen ügyletekre, ha azokat szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken kívül hajtják végre.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák a következőket:

(a) az e cikk szerint közzétett kötések különböző típusainak azonosítóit, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban az eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;

(b) az (1) bekezdés szerinti kötelezettség meghatározásának kritériumait olyan ügyletek esetében, amelyek az említett pénzügyi eszközök biztosítéki, kölcsönzési vagy más célú felhasználásával járnak, ha a pénzügyi eszközök cseréjét az eszköz folyó piaci értékelésétől eltérő tényezők határozzák meg.

IV. CÍM

ÜGYLETJELENTÉS

21. cikk
A piacok integritásának fenntartására vonatkozó kötelezettség

Az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének megfelelően az EÉPH által koordinált illetékes hatóságok az [új MAR] rendelet rendelkezéseinek érvényesítésére vonatkozó felelősség megosztásának sérelme nélkül figyelemmel kísérik a befektetési vállalkozások tevékenységét annak biztosítására, hogy becsületesen, tisztességesen, hivatásszerűen és a piac integritását elősegítő módon járjanak el.

22. cikk
Nyilvántartás-vezetési kötelezettség

1. A befektetési vállalkozás legalább öt éven át megőrzi az illetékes hatóság számára a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos valamennyi ügyletére vonatkozó lényeges adatokat, függetlenül attól, hogy saját számlára vagy ügyfél nevében kereskedett-e. Az ügyfelek nevében végzett ügyletek esetén a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell az ügyfél azonosítására vonatkozó összes információt és adatot, valamint a 2005/60/EK tanácsi irányelv alapján előírt információkat[23]. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az EÉPH hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

---

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (EGT vonatkozású szöveg) (HL L 309, 2005.11.25., 15.o.).

2. Egy szabályozott piac, MTF vagy OTF működtetője legalább öt éven át megőrzi az illetékes hatóság számára a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos, rendszerein keresztül meghirdetett összes megbízásra vonatkozó lényeges adatokat. A nyilvántartások tartalmazzák a 23. cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásához szükséges összes adatot. Az EÉPH szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok hozzáférését az e bekezdés rendelkezései szerinti információkhoz.

23. cikk
Ügyletjelentési kötelezettség

1. Azok a befektetési vállalkozások, amelyek pénzügyi eszközök tekintetében ügyleteket hajtanak végre, az ilyen ügyletek adatairól a lehető leghamarabb, de legkésőbb a következő munkanap zárásáig jelentést tesznek az illetékes hatóságnak. Az illetékes hatóságok az [új MiFID] irányelv 89. cikkének megfelelően megalkotják a szükséges megoldásokat annak biztosítására, hogy az adott pénzügyi eszközök likviditása szempontjából legfontosabb piac illetékes hatósága is megkapja ezeket az információkat.

2. Az (1) bekezdésben rögzített kötelezettség nem alkalmazandó a piacra be nem vezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en nem kereskedett pénzügyi eszközökre és azon pénzügyi eszközökre, amelyek értéke nem függ valamely piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett pénzügyi eszköz értékétől, sem azokra a pénzügyi eszközökre, amelyek nem vagy valószínűleg nem gyakorolnak hatást valamely piacra bevezetett, vagy MTF-en vagy OTF-en kereskedett pénzügyi eszközre.

3. A jelentéseknek adatokat kell szolgáltatniuk különösen a vásárolt vagy eladott eszközök nevéről és számáról, a végrehajtás mennyiségéről, dátumáról és idejéről, az ügyleti árakról, tartalmazniuk kell azoknak az ügyfeleknek a megjelölését, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet végrehajtotta, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak a megjelölését, és az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módját. Azoknál az ügyleteknél, amelyeket nem egy szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en hajtottak végre, a jelentéseknek tartalmazniuk kell az ügyletek típusait azonosító megjelöléseket is, a 19. cikk (3) bekezdésének a) pontja és a 20. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján elfogadandó intézkedéseknek megfelelően.

4. Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek megbízásokat továbbítanak, a megbízás továbbításakor meg kell adniuk az (1) és (3) bekezdés alkalmazásában megkövetelt összes adatot. Ahelyett, hogy megjelölné azokat az ügyfeleket, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet továbbította, vagy megjelölnék a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért felelős személyeket és a használt számítógépes algoritmusokat, a befektetési vállalkozás választhatja azt a lehetőséget is, hogy a továbbított megbízást az (1) bekezdésben foglalt előírások szerint jelenti.

5. A szabályozott piac, MTF vagy OTF működtetője azokról az ügyletekről tesz jelentést, amelyeket a platformján kereskedett eszközökben, rendszerein keresztül olyan vállalkozás hajt végre, amely az (1) és a (3) bekezdés szerint nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.

6. A bejelentéseket az illetékes hatóságnak vagy maga a befektetési vállalkozás teszi meg, vagy a nevében eljáró jóváhagyott jelentési mechanizmus (ARM), vagy az a szabályozott piac, MTF vagy OTF, amelynek rendszerein keresztül az ügylet megtörtént. A vételi és eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszereket – ideértve az [ ] (EMIR) rendelet VI. címével összhangban bejegyzett vagy elismert kereskedési adattárakat –, az illetékes hatóság jóváhagyott jelentési mechanizmusként (ARM) fogadhatja el. Amennyiben az ügyleteket szabályozott piac, MTF, OTF, vagy ARM jelenti az illetékes hatóságnak, úgy el lehet tekinteni a befektetési vállalkozásra vonatkozó, a (1) bekezdésben megállapított kötelezettségtől. Amennyiben az ügyleteket az [ ] (EMIR) rendelet [7]. cikkével összhangban egy kereskedési adattárnak jelentették és a jelentések tartalmazzák az (1) és a (3) bekezdés szerint megkövetelt adatokat, úgy a befektetési vállalkozás számára az (1) bekezdésben rögzített kötelezettség teljesítettnek tekintendő.

7. Amennyiben az [új MiFID] irányelv 37. cikkének (8) bekezdésével összhangban e cikk szerinti jelentéseket továbbítanak a fogadó tagállam illetékes hatósága részére, úgy az ezt az információt továbbítja a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, kivéve, ha azok úgy döntenek, hogy nem kívánják az ilyen információt megkapni.

8. Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

(a) az (1) és (3) bekezdésnek megfelelően közzéteendő információk adatstandardjait és -formátumait, ideértve a pénzügyi tranzakciók bejelentésének módszereit és megállapodásait, valamint az ilyen jelentések formáját és tartalmát;

(b) az (1) bekezdés szerinti fontos piac meghatározásának kritériumait;

(c) a referenciákat a vásárolt vagy eladott eszközökre, a végrehajtás mennyiségére, dátumára és idejére, az ügyleti árakra, az ügyfél-azonosítási információkra és adatokra, azoknak az ügyfeleknek a megjelölésére, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet végrehajtotta, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak a megjelölésére, az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módjára, valamint az ügylet végrehajtásának módszerére és azokra az adatmezőkre, amelyek a (3) bekezdésnek megfelelően az ügyletjelentések feldolgozásához és elemzéséhez szükségesek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket […]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

9. Két évvel ennek a rendeletnek a hatálybalépése után az EÉPH jelentést tesz a Bizottságnak ennek a cikknek működéséről, ideértve, hogy a kapott és az illetékes hatóságok között kicserélt ügyletjelentések tartalma és formátuma lehetővé teszi-e a befektetési vállalkozások tevékenységeinek a 21. cikk szerinti figyelemmel kísérését. A Bizottság lépéseket tehet, hogy esetleges változtatásokat javasoljon, beleértve

annak előírását, hogy az ügyleteket az illetékes hatóságok helyett egy, az EÉPH által kijelölt rendszernek kell továbbítani, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy az e cikk alapján jelentett összes információhoz hozzáférjenek.

V. CÍM

SZÁRMAZTATOTT TERMÉKEK

24. cikk
A szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken való kereskedés kötelezettsége

1. A 2. cikk 6. pontja szerinti pénzügyi szerződő felek és az [ ] (EMIR) rendelet [5.1b)] cikkében jelzett feltételeket teljesítő nem pénzügyi szerződő felek – azon származtatott termékek tekintetében, amelyek a származtatott termékek olyan kategóriájához tartoznak, amelyet a 26. cikkben ismertetett eljárásnak megfelelően kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánítottak, és amelyek szerepelnek a 27. cikkben említett jegyzékben – más, a 2. cikk 6. pontja szerinti pénzügyi szerződő felekkel, vagy az [ ] (EMIR) rendelet [5(1b)} cikkében jelzett feltételeket teljesítő nem pénzügyi szerződő felekkel, az [ ] (EMIR) rendelet [2a]. cikke értelmében nem csoporton belüli ügyleteknek minősülő ügyleteket csak a következő piacokon köthetik meg:

(a) szabályozott piacok;

(b) MTF-ek;

(c) OTF-ek; vagy

(d) harmadik országok kereskedési helyszínei, feltéve, hogy a Bizottság a (4) bekezdéssel összhangban határozatot hozott, és hogy a harmadik ország egyenértékű kölcsönös elismerést biztosít az [új MiFID] irányelv szerint engedélyezett kereskedési helyszínek számára, hogy a harmadik országban kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozó származtatott termékeket nem kizárólagos alapon a piacra bevezessék vagy azokkal kereskedjenek.

2. A kereskedési kötelezettséget alkalmazni kell az (1) bekezdésben említett azon szerződő felekre is, amelyek kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított származtatott termékek tekintetében kötnek ügyleteket olyan harmadik országbeli pénzügyi intézményekkel vagy más olyan harmadik országbeli gazdálkodó egységekkel, amelyek, ha székhelyük az Unióban lenne, elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának. A kereskedési kötelezettséget alkalmazni kell olyan harmadik országbeli gazdálkodó egységekre is, amelyek, ha székhelyük az Unióban lenne, elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának, amikor kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított származtatott termékek tekintetében kötnek ügyleteket, feltéve, hogy az adott szerződés közvetlen, jelentős és előre látható hatással lesz az Unióban, vagy amikor a kötelezettség előírása annak érdekében szükséges vagy helyénvaló, hogy megakadályozza e rendelet rendelkezéseinek megkerülését.

3. A kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított származtatott termékek az (1) bekezdésben említett bármelyik kereskedési helyszínen jogosultak a piacra való bevezetésre vagy a velük való kereskedésre, amennyiben ez megkülönböztetésmentes és nem kizárólagos alapon történik.

4. A 42. cikkben említett eljárásnak megfelelően a Bizottság határozatokat fogadhat el annak megállapításáról, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedélyezett kereskedési helyszínek olyan, jogilag kötelező előírásoknak feleljenek meg, amelyek egyenértékűek az (1) bekezdés a)–c) pontjában említett kereskedési helyszínekre e rendelet, az [új MiFID] irányelv és az [új MAR] irányelv alapján vonatkozó előírásokkal, és amelyek effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak az adott harmadik országban.

Egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszerét akkor tekintik egyenértékűnek, ha az a keretrendszer teljesíti a következő feltételeket:

(a) a kereskedési helyszínek az adott harmadik országban engedélyezés, valamint folyamatos effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak;

(b) a kereskedési helyszínek világos és átlátható szabályokkal rendelkeznek a pénzügyi eszközök piacra való bevezetését illetően, ami lehetővé teszi e pénzügyi eszközök tisztességes, rendezett és hatékony kereskedését, és szabadon átruházhatóságát;

(c) a pénzügyi eszközök kibocsátóival szemben időszakos és folyamatos tájékoztatási előírások vannak érvényben, ami magas szintű befektetővédelmet biztosít;

(d) gondoskodik a piac átláthatóságáról és integritásáról, a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció formájában megjelenő piaci visszaélés megakadályozásával.

5. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett azon szerződéstípusokat, amelyeknek közvetlen, jelentős és előre látható hatása van az Unión belül, illetve amelyek esetében a kötelezettség előírása annak érdekében szükséges vagy helyénvaló, hogy megakadályozza e rendelet rendelkezéseinek megkerülését.

25. cikk
Elszámolási kötelezettség a szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékek kapcsán

A szabályozott piac működtetője gondoskodik arról, hogy az [EMIR] rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított kategóriába tartozó származtatott termékek tekinttében a szabályozott piacon kötött minden ügylet elszámolását központi szerződő fél (CCP) végezze el.

26. cikk
A kereskedési kötelezettségre vonatkozó eljárás

1. Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a következőket:

(a) az [ ] (EMIR) rendelet 4. cikkének (2) és (4) bekezdése szerint az elszámolási kötelezettség hatálya tartozónak nyilvánított származtatott termékek mely kategóriával vagy alkategóriájával kell a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken kereskedni.

(b) azt az időpont, amikortól a kereskedési kötelezettség érvénybe lép.

Az EÉPH az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az [ ] (EMIR) rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti végrehajtás-technikai standardok Bizottság általi jóváhagyásától számított három hónapon belül nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. Ahhoz, hogy a kereskedési kötelezettség érvénybe lépjen:

(a) a származtatott termék adott kategóriáját vagy annak releváns alkategóriáját be kell vezetni a piacra vagy kereskedni kell vele legalább egy, a 24. cikk (1) bekezdésében említett szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en, és

(b) a származtatott termék adott kategóriája vagy annak releváns alkategóriája csak a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken tekinthető kellően likvidnek a kereskedés szempontjából.

3. Amikor a végrehajtás-technikai standardok tervezetét kialakítja, az EÉPH a származtatott termékek kategóriáját vagy annak releváns alkategóriáját a következő kritériumok alapján tekinti kellően likvidnek:

(a) a kötések átlagos gyakorisága;

(b) a kötések átlagos nagyságrendje;

(c) az aktív piaci szereplők száma és típusa;

A végrehajtás-technikai standardok tervezetének Bizottság általi elfogadásra történő benyújtása előtt az EÉPH nyilvános egyeztetést folytat, és adott esetben konzultálhat harmadik országok illetékes hatóságaival.

4. Az EÉPH, saját kezdeményezésére, a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban és a nyilvános konzultáció lefolytatását követően azonosítja és közli a Bizottsággal a származtatott termékek azon kategóriáit vagy azokat az egyedi származtatott szerződéseket, amelyek a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken történő kereskedési kötelezettség hatálya alá tartoznának, de amelyekre egyetlen központi szerződő fél (CCP) sem kapott engedélyt a ----/---- (EMIR) rendelet 10. vagy 11. cikke szerint, vagy amelyek nincsenek a piacra bevezetve vagy nem kereskednek velük a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszínen.

Az EÉPH értesítését követően a Bizottság felhívást tehet közzé az ilyen származtatott termékeknek a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken való kereskedését célzó javaslatok kidolgozására.

5. Az EÉPH az (1) bekezdéssel összhangban új végrehajtás-technikai standardok tervezetét nyújtja be a Bizottságnak a meglévő végrehajtás-technikai standardok módosítására, felfüggesztésére vagy hatályon kívül helyezésére, amennyiben lényeges változás történik a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokban. Mielőtt ezt megtenné, az EÉPH szükség szerint egyeztethet harmadik országok illetékes hatóságaival. A Bizottság felhatalmazást kap a meglévő végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő módosítására, felfüggesztésére és hatályon kívül helyezésére.

6. A Bizottság felhatalmazást kap a (2) bekezdés b) pontjában említett kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására. Az említett szabályozástechnikai standardok tervezeté az EÉPH --/--/---ig benyújtja a Bizottságnak.

27. cikk

Nyilvántartás a kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozó származtatott termékekről

Az EÉPH weboldalán közzéteszi és karbantartja azt a nyilvántartást, amely teljes körű és összekapcsolható módon meghatározza azokat a származtatott termékeket, amelyek a 24. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken történő kereskedés kötelezettségének hatálya alá tartoznak, azokat a helyszíneket, ahol e termékeket a piacra bevezették vagy velük kereskednek, és azokat az időpontokat, amelyektől számítva a kötelezettség érvénybe lép.

VI. CÍM

MEGKÜLÖNBÖZTETÉSMENTES HOZZÁFÉRÉS A PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK ELSZÁMOLÁSÁHOZ

28. cikk

A központi szerződő felekhez (CCP-khez) való megkülönböztetésmentes hozzáférés

1. Az [ ] (EMIR) rendelet 8. cikkének sérelme nélkül, a CCP megkülönböztetésmentes és átlátható alapon – ideértve a biztosítéki követelményeket és a hozzáféréssel kapcsolatos díjakat is – vállalja a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos elszámolás elvégzését, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletet mely kereskedési helyszínen hajtották végre. Ez biztosítja különösen, hogy a kereskedési helyszínnek joga van a megkülönböztetésmentes bánásmódhoz abból a szempontból, hogy a platformján kereskedett szerződéseket hogyan kezelik a biztosítéki követelmények, a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, valamint az ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letéteinek egymással szembeni beszámítása, és a megkülönböztetésmentes elszámolási díjak tekintetében. A CCP megkövetelheti, hogy a kereskedési helyszín feleljen meg a CCP által megállapított, ésszerű működési és technikai előírásoknak. Ez az előírás nem vonatkozik az olyan származtatott szerződésre, amely az [EMIR] rendelet 8. cikke szerint amúgy is a hozzáférési kötelezettségek hatálya alá tartozik.

2. A központi szerződő félhez való hozzáférés iránti kérelmet hivatalosan a kereskedési helyszín nyújtja be a központi szerződő félnek és a vonatkozó illetékes hatóságnak.

3. A CCP a kereskedési helyszínnek három hónapon belül ad írásos választ, amelyben megengedi a hozzáférést – feltéve hogy a vonatkozó illetékes hatóság a (4) bekezdés szerinti határozatával a hozzáférést nem tagadta meg –, vagy megtagadja a hozzáférést. A CCP egy hozzáférési kérelmet csak a (6) bekezdésben meghatározott feltételek esetén tagadhat meg. Ha a CCP visszautasítja a hozzáférést, válaszát teljes körűen meg kell indokolnia, és a döntésről írásban tájékoztatnia kell saját illetékes hatóságát. A CCP-nek a hozzáférést a hozzáférési kérelemre adott pozitív választól számított három hónapon belül lehetővé kell tennie.

4. A CCP illetékes hatósága a kereskedési helyszín számára a CCP-hez való hozzáférést csak akkor tagadhatja meg, amikor az ilyen hozzáférés veszélyeztetné a pénzügyi piacok gördülékeny és rendezett működését. Ha egy illetékes hatóság ezen az alapon megtagadja a hozzáférést, akkor a (2) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot hoz, amelyben teljes körű indoklást ad a CCP-nek és a kereskedési helyszínnek, ideértve azokat a bizonyítékokat, amelyekre a határozat alapul.

5. A harmadik országokban létrehozott kereskedési helyszínek csak akkor kérhetnek hozzáférést egy uniós székhelyű CCP-hez, ha a Bizottság az adott harmadik országgal kapcsolatban meghozza a 24. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot, és ha a harmadik ország jogi keretrendszere ténylegesen egyenértékű kölcsönös elismerést biztosít az [új MiFID] irányelv szerinti kereskedési helyszínek számára ahhoz, hogy hozzáférést kérjenek az adott harmadik országban székhellyel rendelkező CCP-khez.

6. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák:

(a) azokat a feltételeket, amelyek mellett a CCP megtagadhatja a hozzáférést, ideértve az ügyletek volumenén, a felhasználók számán és típusán, vagy más, indokolatlan kockázatokat teremtő tényezőkön alapuló feltételeket.

(b) azokat a feltételeket, amelyek mellett a hozzáférést megadják, ideértve a fejlesztési fázisban lévő pénzügyi eszközökről biztosított tájékoztatás bizalmas jellege, az elszámolási díjak, a biztosítéki követelmények megkülönböztetésmentes és átlátható alapja, és a letétek egymással szembeni beszámításával kapcsolatos működési előírások.

29. cikk

Kereskedési helyszín megkülönböztetésmentes hozzáférhetősége

1. A [ ] (EMIR) rendelet 8a. cikkének sérelme nélkül, a kereskedési helyszín biztosítja a kereskedési adatok betáplálását, megkülönböztetésmentes és átlátható alapon, ideértve a kérelem alapján a [ ] (EMIR) rendelet szerint engedélyezett vagy elismert CCP-hez való hozzáféréssel kapcsolatos díjakat, tekintet nélkül a kereskedési helyszínre, ahol az ügyletet végrehajtották. Ez az előírás nem vonatkozik az olyan származtatott szerződésre, amely az [EMIR] rendelet 8a. cikke szerint már a hozzáférési kötelezettségek hatálya alá tartozik.

2. A kereskedési helyszínhez való hozzáférés iránti kérelmet hivatalosan a CCP nyújtja be a kereskedési helyszínnek és a vonatkozó illetékes hatóságnak.

3. A kereskedési helyszín a CCP-nek három hónapon belül ad írásos választ, és vagy megengedi azt, azzal a feltétellel, hogy a vonatkozó illetékes hatóság a (4) bekezdés szerint nem tagadta mega hozzáférést, vagy megtagadja a hozzáférést. A kereskedési helyszín egy hozzáférési kérelmet csak a (6) bekezdésben meghatározott feltételek esetén tagadhat meg. Amikor a hozzáférést visszautasítja, a kereskedési helyszín teljes körű indoklást ad a kereskedési helyszínnek adott válaszában, és a döntésről írásban tájékoztatja saját illetékes hatóságát. A kereskedési helyszínnek a hozzáférést a hozzáférési kérelemre adott pozitív választól számított három hónapon belül lehetővé kell tennie.

4. A kereskedési helyszín illetékes hatósága a CCP számára a kereskedési helyszínhez való hozzáférést csak akkor tagadhatja meg, amikor az ilyen hozzáférés veszélyeztetné a piacok gördülékeny és rendezett működését. Ha egy illetékes hatóság ezen az alapon megtagadja a hozzáférést, akkor a (2) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot hoz, amelyben teljes körű indoklást ad a kereskedési helyszínnek és a CCP-nek, ideértve azokat a bizonyítékokat, amelyekre a határozat alapul.

5. A harmadik országokban létrehozott CCP-k hozzáférést kérhetnek egy kereskedési helyszínhez az Unióban, amennyiben az [EMIR] rendelet 23. cikke azt a CCP-t elismerte, és feltéve hogy a harmadik ország jogi keretrendszere ténylegesen egyenértékű kölcsönös elismerést biztosít az [EMIR] rendelet szerint engedélyezett CCP-k számára az abban a harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési helyszíneknek.

6. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák:

(a) azokat a feltételeket, amelyek szerint a hozzáférést a kereskedési helyszín megtagadhatja, ideértve az ügyletek volumenén, a felhasználók számán vagy más, szükségtelen kockázatokat teremtő tényezőkön alapuló feltételeket.

(b) azokat a feltételeket, amelyek szerint a hozzáférést megadják, ideértve a fejlesztési fázisban lévő pénzügyi eszközre vonatkozóan adott tájékoztatás bizalmas jellegét és a hozzáféréssel kapcsolatos díjak megkülönböztetésmentességét és átláthatóságát, a biztosítéki követelményeket és a letétkezelés operatív követelményeit.

30. cikk

Megkülönböztetésmentes hozzáférés és engedélykötelezettség a referenciaértékekre

1. Amikor valamely pénzügyi eszköz értékét egy referenciaértékhez viszonyítva számítják ki, a referenciaérték tulajdonosi jogait gyakorló személy gondoskodik arról, hogy a CCP-k és a kereskedési helyszínek a kereskedés és az elszámolás céljára megkülönböztetésmentes hozzáférést kapjanak:

(a) a releváns ár- és adatfolyamokhoz és az adott referenciaérték összetételére, módszertanára és árazására vonatkozó információkhoz; és

(b) az engedélyekhez.

Az ilyen információkhoz való hozzáférést ésszerű üzleti alapon kell megadni, a CCP vagy a kereskedési helyszín által benyújtott kérelem beérkezését követő három hónapon belül, és mindenképpen olyan áron, amely nem magasabb, mint az a legalacsonyabb ár, amelyen a referenciaérték szolgáltatója az információkhoz való hozzáférést biztosítja vagy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat engedélyezi egy másik CCP-nek, kereskedési helyszínnek vagy bármely kapcsolt személynek az elszámolás és a kereskedés céljaira.

2. CCP, kereskedési helyszín vagy kapcsolt gazdálkodó egység nem köthet olyan megállapodást a referenciaérték bármiféle szolgáltatójával, amelynek eredménye az lenne, hogy:

(a) megakadályozná bármely egyéb CCP vagy kereskedési helyszín számára az (1) bekezdés szerinti információkhoz vagy jogokhoz való hozzáférést; vagy

(b) megakadályozná bármely egyéb CCP vagy kereskedési helyszín számára, hogy az ilyen információkhoz vagy jogokhoz való hozzáférése kevésbé kedvező legyen az adott CCP vagy kereskedési helyszín számára biztosítottaknál.

3. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák:

(a) azokat az információkat, amelyeket az (1) bekezdés a) pontja szerint rendelkezésre kell bocsátani; és

(b) azokat a feltételeket, amelyek mellett a hozzáférést megadják, ideértve a biztosított tájékoztatás bizalmas jellegét.

VII. CÍM

FELÜGYELETI INTÉZKEDÉSEK A TERMÉKSZINŰ BEAVATKOZÁS ÉS A POZÍCIÓK TÁRGYÁBAN

1. fejezet

Termékszintű beavatkozás

31. cikk
Az EÉPH hatásköre ideiglenes beavatkozásokra

1. Az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az EÉPH, ha alaposan meggyőződött róla, hogy a (2) és (3) bekezdések teljesülnek, ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja az Unióban:

(a) bizonyos pénzügyi eszközök, vagy bizonyos jellemzőkkel rendelkező pénzügyi eszközök forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését; vagy

(b) a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát.

Előfordulhat, hogy az EÉPH a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

2. Az EÉPH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

(a) a javasolt lépésre olyan veszély fellépése miatt van szükség, amely a befektetővédelmet vagy a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegeti;

(b) az adott pénzügyi eszközre vagy tevékenységre vonatkozó uniós jogszabályok szabályozási követelményei nem kezelik a veszélyt;

(c) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok nem tettek lépéseket a veszély kezelésére, vagy a megtett lépések nem megfelelőek a veszély kezeléséhez.

3. Amikor az EÉPH e cikk alapján lépéseket tesz, figyelembe kell vennie, hogy az intézkedés mennyiben felel meg a következőknek:

(a) nem jár olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára vagy a befektetőkre, amely a lépés hasznaihoz képest aránytalan lenne; és

(b) nem teremti meg a szabályozási arbitrázs kockázatát.

Ha az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok a 32. cikk szerinti intézkedést hoztak, az EÉPH az (1) bekezdésben említett lépéseket anélkül is megteheti, hogy kiadná a 33. cikkben előírt véleményt.

4. Mielőtt az EÉPH úgy dönt, hogy e cikk szerinti lépést tesz, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat az általa javasolt lépésről.

5. Az EÉPH weboldalán értesítést tesz közzé az e cikk szerinti lépésekről hozott minden határozatáról. Az értesítésnek részleteznie kell a tiltást vagy korlátozást, és meg kell határoznia, hogy a lépések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek érvénybe. A tiltás vagy korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyet az intézkedések hatályossá válása után hoztak.

6. Az EÉPH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Amennyiben a tiltást vagy korlátozást a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítják meg, az automatikusan hatályát veszti.

7. Az EÉPH által e cikknek megfelelően elfogadott lépés az illetékes hatóság által tett bármiféle előző lépést felülír.

8. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az illetékes hatóságoknak és az EÉPH-nak annak meghatározásakor kell figyelembe vennie, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint a befektetővédelmet vagy a pénzügyi piacok szabályos

működését és integritását, vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegeti.

32. cikk
Termékszintű beavatkozás illetékes hatóságok részéről

1. Az illetékes hatóság megtilthatja vagy korlátozhatja az adott tagállamban vagy tagállamból:

(a) bizonyos pénzügyi eszközök, vagy bizonyos jellemzőkkel bíró pénzügyi eszközök forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését; vagy

(b) a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát.

2. Az illetékes hatóság akkor teheti meg az (1) bekezdésben említett lépést, ha alaposan meggyőződött a következőkről:

(a) a pénzügyi eszköz vagy tevékenység vagy gyakorlat jelentős aggályokat vált ki a befektetővédelem szempontjából vagy komoly fenyegetést jelent a pénzügyi piacok szabályos működése és integritása, vagy a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitása szempontjából;

(b) a pénzügyi eszközre vagy tevékenységre vagy gyakorlatra vonatkozó uniós jogszabályok meglévő szabályozási követelményei nem elégségesek az (a) pontban említett kockázatok kezeléséhez, amit a meglévő követelmények felügyeletének vagy végrehajtásának javításával sem lehetne elérni;

(c) a lépés arányos, figyelembe véve az azonosított kockázatok jellegét, a befektetők vagy az érintett piaci szereplők kifinomultságának szintjét, illetve a lépés által a pénzügyi eszközt vagy tevékenységet birtokló, használó vagy abból hasznot húzó befektetőkre és a piaci szereplőkre gyakorolt valószínű hatást;

(d) megfelelően egyeztetett más, a lépés által esetleg jelentősen érintett tagállamok illetékes hatóságaival; és

(e) a lépésnek nincs diszkriminatív hatása a más tagállamból biztosított szolgáltatásokra vagy tevékenységekre.

Előfordulhat, hogy az illetékes hatóság a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

3. Az illetékes hatóság e cikk szerinti lépést csak akkor tesz, ha legalább egy hónappal a lépés megtétele előtt írásban értesíti az összes többi illetékes hatóságot és az EÉPH-t a következők részleteiről:

(a) az a pénzügyi eszköz vagy tevékenység vagy gyakorlat, amelyre a javasolt lépés vonatkozik;

(b) a javasolt tiltás vagy korlátozás pontos jellege, és hatálybalépésének kezdete; és

(c) az a bizonyíték, amelyre döntését alapozta, és amelynek alapján meggyőződött arról, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek mindegyike teljesül.

4. Az illetékes hatóság weboldalán értesítést tesz közzé az (1) bekezdés szerinti lépésekről hozott minden határozatáról. Az értesítésnek részleteznie kell a tiltást vagy korlátozást, és meg kell határoznia, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek érvénybe, és mi az a bizonyíték, amelynek alapján az (1) bekezdésben foglalt összes feltétel teljesül. A tiltás vagy korlátozás csak olyan lépésekre vonatkozhat, amelyeket ennek az értesítésnek a közzététele után hoztak.

5. Az illetékes hatóság a tiltást vagy korlátozást visszavonja, ha az (1) bekezdésben foglalt feltételek többé nem állnak fenn.

6. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az illetékes hatóságoknak annak meghatározásakor kell figyelembe vennie, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint a befektetővédelmet vagy a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegeti.

33. cikk
Koordináció az EÉPH részéről

1. Az EÉPH szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok által a 32. cikk szerint tett lépéseket. Ezen belül az EÉPH gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóság által tett lépés indokolt és arányos legyen, és hogy adott esetben az illetékes hatóságok következetes megközelítési módot alkalmazzanak.

2. Miután az EÉPH a 32. cikkel összhangban értesítést kapott arról, hogy az említett cikk alapján lépést fognak tenni, véleményt fogad el arról, hogy a tiltást vagy korlátozást indokoltnak és arányosnak tekinti-e. Ha az EÉPH úgy véli, hogy más illetékes hatóságoknak is intézkedést kell tenniük a kockázat kezeléséhez, akkor ezt is kinyilvánítja a véleményben. A véleményt az EÉPH weboldalán közzéteszik.

3. Ha az illetékes hatóság olyan lépést javasol vagy tesz, amely ellentétes az EÉPH (2) bekezdés szerinti véleményével, vagy az EÉPH említett bekezdés szerinti véleménye ellenére elutasítja valamely lépés megtételét, weboldalán azonnal közzé kell tennie egy értesítést, amelyben részletesen kifejti döntése okait.

2. fejezet

Pozíciók

34. cikk
A nemzeti pozíciómenedzselési intézkedéseknek és az EÉPH pozíciós limitjeinek koordinálása

1. Az EÉPH szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok által az [új MiFID] irányelv 71. cikke (2) bekezdésének i. pontja és 72. cikke (1)

bekezdésének f) és g) pontja alapján hozott intézkedések foganatosítását. Ezen belül az EÉPH gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóságok következetes megközelítést alkalmazzanak abban a tekintetben, hogy ezeket a jogköröket mikor gyakorolják, milyen legyen a meghozott intézkedések jellege és hatóköre, és milyen legyen az intézkedések időtartama és azok nyomon követése.

2. Miután az EÉPH értesítést kapott bármely, az [új MiFID] irányelv 83. cikkének (5) bekezdése szerinti intézkedésről, az intézkedést és annak okait nyilvántartásba veszi. Az [új MiFID] irányelv 72. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontján alapuló intézkedésekkel kapcsolatban weboldalán adatbázist üzemeltet és tesz közzé, a hatályban lévő intézkedések összefoglalóival, ideértve az érintett személyt vagy személyek osztályát, az alkalmazandó pénzügyi eszközöket, esetleges mennyiségi intézkedéseket vagy küszöbértékeket, mint például az egy személy által köthető szerződések száma a limit elérése előtt, bármely kivétel e szabály alól és annak okai.

35. cikk
Az EÉPH pozíciómenedzselési hatásköre

1. Az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdése szerint az EÉPH, amennyiben a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a következő intézkedések közül egyet vagy többet alkalmaz:

(a) tájékoztatást kér bármely személytől, ideértve a pozíció vagy a származtatott termék révén vállalt kitettség méretére és rendeltetésére vonatkozó összes dokumentációt;

(b) miután a kapott információkat elemezte, megköveteli ettől a személytől, hogy tegyen megfelelő lépéseket a pozíció vagy a kitettség mértékének csökkentésére;

(c) korlátozza egy személy arra való képességét, hogy egy árucikkre vonatkozó származtatott ügyletet kössön.

2. Az EÉPH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

(a) az (1) bekezdés a)–c) pontjában felsorolt intézkedések arra adnak választ, ha veszély merül fel a pénzügyi piacok szabályos működése és integritása – ezen belül a fizikai árucikkek leszállításával kapcsolatos megállapodások –, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitása szempontjából;

(b) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok nem hoztak intézkedést a veszély kezelésére, vagy a hozott intézkedések nem elégségesek a veszély kezeléséhez.

A nagykereskedői energiatermékekkel kapcsolatos intézkedéseket a 713/2009/EK rendelet szerint létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségével folytatott egyeztetés után lehet meghozni.

3. Amikor az EÉPH az (1) bekezdésben említett intézkedéseket hoz, figyelembe kell vennie, hogy az intézkedés mennyiben felel meg a következőknek:

(a) jelentős a hatása, ha veszély merül fel a pénzügyi piacok szabályos működése és integritása – ezen belül a fizikai árucikkek leszállításával kapcsolatos

megállapodások –, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitása szempontjából, vagy jelentősen javítja az illetékes hatóságoknak a veszély figyelemmel kísérésére való képességét;

(b) nem teremti meg a szabályozási arbitrázs kockázatát;

(c) nem jár olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára – ideértve e piacok likviditásának csökkentését vagy a bizonytalanság teremtését a piaci szereplők számára –, ami az intézkedés hasznaihoz képest aránytalan lenne.

4. Mielőtt bármely, az (1) bekezdésben említett intézkedés felvállalásáról vagy megújításáról döntene, az EÉPH az általa javasolt intézkedésről értesíti a releváns illetékes hatóságokat. Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti kérelemről van szó, az értesítés tartalmazza az érintett személy vagy személyek kilétét, a kérelem tartalmát és annak okait. Az (1) bekezdés c) pontja szerinti intézkedés esetén az értesítésnek tartalmaznia kell részletes adatokat az érintett személyről vagy az érintett személyek osztályáról, az alkalmazható pénzügyi eszközről, a vonatkozó mennyiségi intézkedésekről – mint például az egy személy vagy személyek egy osztálya által megköthető szerződések maximális száma –, valamint azok okairól.

5. Az értesítést legkevesebb 24 órával az intézkedés tervezett hatálybalépése vagy megújítása előtt közzé kell tenni. Kivételes körülmények között, amikor a 24 órával előbb adott értesítés nem lehetséges, az EÉPH az értesítést 24 óránál rövidebb időn belül is közzéteheti az intézkedés szándékok szerinti érvénybe lépése vagy megújítása előtt.

6. Az EÉPH weboldalán közleményt tesz közzé bármely olyan döntéséről, amely bármely, az (1) bekezdés c) pontja szerinti döntés meghozatalára vagy megújítására vonatkozik. A közleménynek tartalmaznia kell a részletes adatokat az érintett személyről vagy az érintett személyek osztályáról, az alkalmazható pénzügyi eszközökről, a vonatkozó mennyiségi intézkedésekről – mint például az egy személy vagy személyek egy osztálya által megköthető szerződések maximális száma –, valamint azok okairól.

7. Az intézkedés akkor lép érvénybe, amikor a közleményt közzétették vagy a közleményben megadott, a közzétételét követő időpontban, és csak olyan ügyletre vonatkozhat, amelyet azt követően kötöttek, hogy az intézkedés érvénybe lépett.

8. Az EÉPH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés c) pontjában említett intézkedéseit. Amennyiben egy intézkedést a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítanak meg, az automatikusan hatályát veszti. A (2)–(8) bekezdést az intézkedések meghosszabbítására is alkalmazni kell.

9. Az EÉPH által e cikknek megfelelően elfogadott lépés felülírja az illetékes hatóság által az 1. szakasz szerint korábban tett esetleges lépéseket.

10. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az illetékes hatóságoknak és az EÉPH-nak annak

meghatározásakor kell figyelembe vennie, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását – ezen belül a fizikai árucikkek leszállításával kapcsolatos megállapodásokat –, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegeti.

VIII. CÍM

SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA HARMADIK ORSZÁGBELI, FIÓKTELEPPEL NEM RENDELKEZŐ VÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRŐL

36. cikk
Általános rendelkezések

1. Harmadik országbeli vállalkozás az [új MiFID] irányelv 30. cikkében felsorolt szolgáltatásokat az Unióban székhellyel rendelkező jogosult szerződő feleknek fióktelep létrehozása nélkül csak akkor biztosíthatja, ha saját maga be van jegyezve a harmadik országbeli vállalkozásokról az EÉPH által, a 37. cikknek megfelelően vezetett nyilvántartásba.

2. Az EÉPH egy harmadik országbeli vállalkozást, amely az (1) bekezdésnek megfelelően az Unióban végzendő szolgáltatásokat és tevékenységeket kérelmez, csak akkor jegyezhet be, ha teljesülnek a következő feltételek:

(a) a Bizottság elfogadta a 37. cikk (1) bekezdése szerinti határozatot;

(b) a vállalkozásnak a székhelye szerinti jogrendszerben engedélye van arra, hogy az Unióban befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket végezzen, továbbá olyan hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartozik, amely biztosítja az adott harmadik országban alkalmazandó előírásoknak való teljes megfelelést;

(c) létrejöttek a 37. cikk (2) bekezdése szerinti együttműködési megállapodások.

3. Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli vállalkozás kérelmét az EÉPH-nak azt követően nyújtja be, hogy a Bizottság elfogadta a 37. cikkben említett határozatot, kimondva, hogy annak a harmadik országnak a jogi és felügyeleti keretrendszere, amelyben a harmadik országbeli vállalkozás engedéllyel rendelkezik, egyenértékű a 37. cikk (1) bekezdésében említett előírásokkal.

A kérelmező harmadik országbeli vállalkozás az EÉPH-nak minden, a bejegyzéshez szükségesnek ítélt információt megad. Az EÉPH a kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül értékeli, hogy a kérelem hiánytalan-e. Ha a kérelem nem teljes, az EÉPH megállapítja azt a határidőt, ameddig a harmadik országbeli vállalkozásnak a meg kell adnia a további információkat.

A bejegyzési határozat a (2) bekezdésben előírt feltételeken alapul.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban, teljes körű indokolás kíséretében tájékoztatja a kérelmező nem uniós vállalkozást arról, hogy a bejegyzést megadták-e, vagy elutasították.

4. Az e cikknek megfelelő szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli vállalkozások – a befektetési szolgáltatás megkezdése előtt – tájékoztatják az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező ügyfeleiket arról, hogy szolgáltatásaikat csak jogosult szerződő feleknek nyújthatják, és hogy az Unióban nem tartoznak felügyelet hatálya alá. Feltüntetik továbbá a harmadik országban a felügyeletért felelős illetékes hatóság nevét és címét.

Az első albekezdésben szereplő tájékoztatást írásban és egyértelműen kell megadniuk.

Az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyek a harmadik országbeli, az (1) bekezdésnek megfelelően be nem jegyzett vállalkozás befektetési szolgáltatásait igénybe vehetik, de kizárólag csak saját kezdeményezésükre.

5. A harmadik országbeli vállalkozások és az uniós befektetők közötti bármiféle jogvitát csak valamely tagállam jogának megfelelően és joghatóságának hatálya alatt lehet rendezni.

6. A Bizottság felhatalmazást kap azon szabályozástechnikai standardok elfogadására, amelyek meghatározzák, hogy a kérelmező harmadik országbeli vállalkozásnak milyen információkat kell biztosítania az EÉPH számára a (3) bekezdés szerinti bejegyzés iránti kérelmében, és milyen formátumban kell biztosítania a (4) bekezdésben előírt információkat.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően kell elfogadni.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket []-ig benyújtja.

37. cikk
Az egyenértékűségről szóló határozat

1. A Bizottság a 42. cikkben említett eljárásnak megfelelően határozatot fogadhat el egy harmadik országgal kapcsolatban, ha annak jogi és felügyeleti megoldásai biztosítják, hogy az adott harmadik országban engedélyezett vállalkozások olyan, jogilag kötelező előírásoknak feleljenek meg, amelyek hatása egyenértékű a [MiFID] irányelvben, e rendeletben, és a 2006/49/EK irányelvben [tőkekövetelmény-irányelv, CRD], valamint azok végrehajtási intézkedéseiben meghatározott követelményekével, és az adott harmadik ország az alkalmazandó prudenciális keretrendszer egyenértékű kölcsönös elismerését biztosítja az ezen irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozások számára.

Egy harmadik ország prudenciális keretrendszere akkor tekinthető egyenértékűnek, ha a keretrendszer teljesíti a következő feltételeket:

(a) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások az adott harmadik országban engedélyezés, valamint folyamatos effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak;

(b) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások az adott harmadik országban elégséges tőkekövetelmények és a tulajdonosok és a vezető testület tagjai tekintetében is célszerű követelmények hatálya alá tartoznak;

(c) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások megfelelő szervezeti követelmények hatálya alá tartoznak a belső kontrollfunkciók tekintetében;

(d) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások célszerű üzletviteli szabályok hatálya alá tartoznak;

(e) gondoskodik a piac átláthatóságáról és integritásáról, a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció formájában megjelenő piaci visszaélés megakadályozásával.

2. Az EÉPH együttműködési megállapodásokat hoz létre az olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszerét az (1) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek elismerték. Az ilyen megállapodásoknak legalább a következőket rögzíteniük kell:

(a) az EÉPH és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, ideértve az EÉPH által kért hozzáférést a harmadik országokban engedélyezett nem uniós vállalkozásokra vonatkozó valamennyi információhoz;

(b) az EÉPH azonnali értesítésére szolgáló mechanizmust arra az esetre, ha a harmadik ország illetékes hatósága úgy véli, hogy a felügyelete alá tartozó és az EÉPH által a 38. cikkben előírt nyilvántartásba bejegyzett harmadik országbeli vállalkozás megsérti engedélyének feltételeit vagy valamely más betartandó jogszabályt;

(c) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükséges esetben a helyszíni szemléket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

38. cikk
Nyilvántartás

Az EÉPH az Unióban befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek végzésére engedélyt kapott, nem uniós vállalkozásokat a 36. cikknek megfelelően nyilvántartásba veszi. A nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető az EÉPH weboldalán, és információkat tartalmaz azokról a szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre a nem uniós vállalkozások engedéllyel rendelkeznek, valamint utal a felügyeletek ellátásáért felelős illetékes hatóságra a harmadik országban.

39. cikk
A nyilvántartásba vétel visszavonása

1. Az EÉPH a (2) bekezdés feltételeinek teljesülése mellett visszavonja a nem uniós vállalkozás 38. cikk szerinti nyilvántartásba való bejegyzését, ha:

(a) az EÉPH, hogy a nem uniós vállalkozás az Unióban végzett befektetési szolgáltatások és tevékenységek során a befektetők érdekei vagy a piacok rendes működése számára sérelmes módon jár el, vagy

(b) az EÉPH alapos indokkal, dokumentált bizonyítékok alapján feltételezheti, hogy a nem uniós vállalkozás az Unióban végzett befektetési szolgáltatások és tevékenységek során súlyosan megsértette a harmadik országban rá alkalmazandó azon rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság meghozta a 37. cikk (1) bekezdése szerinti határozatot.

2. Az EÉPH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

(a) az EÉPH az ügyre felhívta a harmadik ország illetékes hatóságának a figyelmét, és az nem tette meg a megfelelő, a befektetők és az Unión belüli piacok rendes működésének védelmében szükséges intézkedéseket, vagy nem tudta bizonyítani, hogy az érintett harmadik országbeli vállalkozás megfelel a harmadik országban rá alkalmazandó előírásoknak; és

(b) az EÉPH legalább 30 nappal a visszavonás előtt tájékoztatta a harmadik ország illetékes hatóságát arról a szándékáról, hogy visszavonja a harmadik országbeli vállalkozás bejegyzését.

3. Az EÉPH haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően hozott, és határozatát weboldalán közzéteszi.

4. A Bizottság értékeli, hogy a 37. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatalának alapjául szolgáló feltételek továbbra is fennállnak-e az érintett harmadik ország viszonylatában.

IX. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

1. fejezet

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

40. cikk
Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 41. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak tekintetében: 2. cikk (3) bekezdés, 4. cikk (3) bekezdés, 6. cikk (2) bekezdés, 8. cikk (4) bekezdés, 10. cikk (2) bekezdés, 11. cikk (2) bekezdés, 12. cikk (2) bekezdés, 13. cikk (7) bekezdés, 14. cikk (5) bekezdés, 14. cikk (6) bekezdés, 16. cikk (3) bekezdés, 18. cikk (2) bekezdés, 18. cikk (3) bekezdés, 19. cikk (3) bekezdés, 20. cikk (3) bekezdés, 28. cikk (6) bekezdés, 29. cikk (6) bekezdés, 30. cikk (3) bekezdés, 31. cikk (8) bekezdés, 32. cikk (6) bekezdés, 35. cikk (10) bekezdés és 45. cikk (2) bekezdés.

41. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

2. A felhatalmazás a 41. cikk (1) bekezdésében foglalt időponttól számított határozatlan időtartamra szól.

3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az említett határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján vagy a határozatban megjelölt napon lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

5. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

2. fejezet

Végrehajtási jogi aktusok

42. cikk
A bizottsági eljárás

1. A 24., a 26. és a 37. cikk szerinti végrehajtási jogi aktusok elfogadásánál a Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti[24]. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság[25].

2. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett rendelet 8. cikkének rendelkezéseire.

---

24 HL L 191., 2001.7.13., 45. o.
25 HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

X. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk
Jelentés és felülvizsgálat

1. Mielőtt [2 év eltelne a MiFIR alkalmazásától számítva, amint azt a 41. cikk (2) bekezdése meghatározza], a Bizottság, az EÉPH-val egyeztetve, jelentést tesz az Európai Parlament és a Tanács számára a 3–6. és a 9–12. cikk alapján megállapított átláthatósági kötelezettségek gyakorlati hatásáról, különös tekintettel a 3. cikk (2) bekezdésében és a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított kereskedés előtti átláthatósági kötelezettségekre vonatkozó mentességek alkalmazására és folytatólagos helyénvalóságára.

2. Mielőtt [2 év eltelne a MiFIR alkalmazásától számítva, amint azt a 41. cikk (2) bekezdése meghatározza], a Bizottság, az EÉPH-val egyeztetve, jelentést tesz a Tanács és a Parlament számára a 13. cikk működéséről, ideértve, hogy a kapott és az illetékes hatóságok között kicserélt ügyletjelentések tartalma és formátuma átfogóan lehetővé teszi-e a befektetési vállalkozások tevékenységeinek a 13. cikk (1) bekezdése szerinti figyelemmel kísérését. A Bizottság megfelelő javaslatokat tehet, hogy esetleges változtatásokat javasoljon, beleértve annak előírását, hogy az ügyleteket az illetékes hatóságok helyett egy, az EÉPH által kijelölt rendszernek kell bejelenteni, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy az összes bejelentett információhoz hozzáférjenek, ennek a cikknek az alapján.

3. Mielőtt [2 év eltelne a MiFIR alkalmazásától számítva, amint azt a 41. cikk (2) bekezdése meghatározza], a Bizottság, az EÉPH-val egyeztetve, jelentést tesz az Európai Parlament és a Tanács számára a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott termékek kereskedésének a tőzsdékre vagy elektronikus kereskedési platformokra való áthelyezése tárgyában elért előrelépésről, a 22. és a 24 bekezdésnek megfelelően.

44. cikk
Az EMIR módosítása

Az [EMIR] rendelet 67. cikkének (2) bekezdése kiegészül a következő albekezdéssel: „A kereskedési adattár ezeket az adatokat a [MiFIR] rendelet 23. cikke szerinti előírásoknak megfelelően továbbítja az illetékes hatóságoknak.”

45. cikk
Átmeneti rendelkezések

1. A meglévő harmadik országbeli vállalkozások a tagállamokban továbbra is végezhetnek szolgáltatásokat és tevékenységeket, a nemzeti rendszereknek megfelelően, [ezen rendelet hatálybalépésétől számított 4 évig].

2. A Bizottság – a 41. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyekben a Bizottság által a 37. cikk alapján már elfogadott, egyenértékűségről szóló határozatokat és a harmadik országok szabályozási és felügyeleti keretrendszerében várható fejleményeket figyelembe véve a (2) bekezdés alkalmazásának időszakának meghosszabbítását rendelheti el.

46. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [e rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónap elteltével] kell alkalmazni, kivéve a 2. cikk (3) bekezdését, a 4. cikk (3) bekezdését, a 6. cikk (2) bekezdését, a 8. cikk (4) bekezdését, a 10. cikk (2) bekezdését, a 11. cikk (2) bekezdését, a 12. cikk (2) bekezdését, a 13. cikk (7) bekezdését, a 14. cikk (5) bekezdését, a 14. cikk (6) bekezdését, a 16. cikk (3) bekezdését, a 18. cikk (2) bekezdését, a 18. cikk (3) bekezdését, a 19. cikk (3) bekezdését, a 20. (3) bekezdését, a 23. cikk (8) bekezdését, a 24. cikk (5) bekezdését, a 26. cikket, a 28. cikk (6) bekezdését, a 29. cikk (6) bekezdését, a 30. cikk (3) bekezdését, a 31., 32., 33., 34. és 35. cikket, amelyeket e rendelet hatálybalépésétől azonnal alkalmazni kell.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*